

Date: 27 Kislev, 5766
December 18, 2006

Case Number: 1173/04

Military Court - Judea

Appearing before the Honorable Presiding Judge: Major Yair Tirosh
Judge: Major Dahlia Kaufman
Judge: Major Michael Ben-David

The Military Prosecution
(Represented by Captain Sagiv Lichtman)

vs.

Defendant: Mua'yed Shukri Abd al-Hamid Hamad ID: 901186403/ Prison Service
(Represented by counsel, Attorney Iliya Theodori)

Reasons for Sentencing

The Defendant was convicted, as described in the verdict, of a long series of crimes which include membership in a military cell of the Hamas organization and the planning and execution of many shooting attacks. In the framework of this cell, the Defendant and his accomplices carried out a number of shooting attacks in which three IDF soldiers and three Israeli citizens were killed.

As the verdict indicates, the Defendant was a full participant in these attacks; in some of them he was the shooter and in others he played other roles such as the lookout or the driver of the getaway car.

In each of the attacks in which he took part, the Defendant took part in the planning and played a central role in its execution.

The Defendant's actions were carried out intensively and feverishly in order to sow death, without distinguishing between soldiers, citizens, men, women and children.

As described in the indictment, the Defendant took part in the attack carried out against a patrol of IDF soldiers in Ein Yabrud, in which three soldiers - **Sergeant Ro'i Yaakov Solomon of Blessed Memory, Sergeant Elad Pollack of Blessed Memory and First Sergeant Erez Idan of Blessed Memory** were killed.

The Defendant - who was a full partner in the planning and preparations for the execution of the attack - together with other activists, shot at IDF soldiers in order to cause their deaths.

As set out in the verdict, the Defendant and his accomplices were not satisfied with such, and after the IDF soldiers fell on the ground, they approached them and shot them at close range as well, in order to make certain of their deaths.

An additional IDF soldier who was there was shot by the Defendant and his accomplices after he was wounded and collapsed on the side of the road following the shooting.

Additionally, the Defendant and his fellow members of the cell carried out an additional series of fatal shooting attacks in which **David Zion of Blessed Memory, Esther Galia of Blessed Memory and Shalom Har-Melech of Blessed Memory** were killed – as described at length in the verdict. Additional citizens were injured in those attacks.

L_C180899

[stamp:] Correct copy [signature]

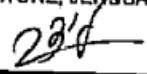
[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

**APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)**

1. STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	ברזני אלינור
BARAZANI ELINOR	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מרגב'	.2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF NATANIA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בתור קצינת העיר נתניה	.3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צבא ההגנה לישראל
ISRAELI DEFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד	.4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6. THE	5/10/2011	ביום	.6
7. BY	LIDAR RAHIMA
CONSULAR BUREAU	לידר רחימה
חטיבת הקונסולרית	על-ידי .7
8. NO 528784.		מס' 528784	.8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10. SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

L_C180900

[stamp:] Correct copy [signature]
 [stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria
 [stamp:] District Officer, Netanya. 9338
 [signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 27 Kislev, 5766
2 December 18, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 Additionally, close to his arrest, the Defendant took part in a plan that was made by the members of the military infrastructure to
5 which he belonged, and which was intended to lead to the murder of IDF soldiers, [and] after the date on which their vehicle was
6 attacked – the capture of the soldiers' bodies in order to negotiate with them about the release of Palestinian prisoners. Although the
7 Defendant and his accomplices tried several times to carry out this plan of theirs, the members of the infrastructure were, in the end,
8 stopped before they were able to carry it out.
9

10 The Military Prosecution, in presenting its arguments supporting the sentencing, emphasized the severity of the Defendant's acts, the
11 mourning of the families of those who had been killed and the pain of those who had been injured.
12

13 The Defendant's comments while making his last remarks in court, according to which he wanted to see the families of the people
14 who had been killed and that he wished to kiss the gun with which he did the shooting, also prove, as if they were the testimony of a
15 thousand witnesses, that the ways of the Defendant are ways of killing, and that if he is released, he will not hesitate to again attack
16 others.
17

18 The Defendant's actions, which caused the deaths of six innocent people, do not leave any doubt that the Defendant's place is not
19 among the society of free men.
20

21 The Defendant's remarks to us, as well as his actions, indicate that he should be behind lock and key until he gives up his soul to the
22 Creator. To sum up, after hearing the parties' arguments and in accordance with the principle of the sanctity of life, we have decided
23 to impose on the Defendant a life sentence for each of the souls that he took; as has been established often in the case law.
24

25 We have also decided to sentence the Defendant to serve an additional life sentence for the additional crimes of which he was
26 convicted, including the wounding of innocent men, women and children.
27

28 The Defendant will therefore serve the following sentences:
29

- 30 1. A life sentence for causing the death of **Esther Galia of Blessed Memory**.
- 31 2. A life sentence for causing the death of **David Zion of Blessed Memory**.
- 32 3. A life sentence for causing the death of **Shalom Har-Melech of Blessed Memory**.
- 33 4. A life sentence for causing the death of **Sergeant Ro'i Yaakov Solomon of Blessed Memory**.
- 34 5. A life sentence for causing the death of **Sergeant Elad Pollack of Blessed Memory**.
- 35 6. A life sentence for causing the death of **First Sergeant Erez Idan of Blessed Memory**.
- 36

37 An additional life sentence for the other crimes for which the Defendant was convicted.
38

39 All sentences will be served consecutively such that in total the Defendant will serve seven consecutive life sentences.
40

41 **The Court clerk will transmit a copy of the reasons for the sentencing to the parties.**
42

43 **Right to an appeal within 30 days.**
44

45 **Handed down and published today, December 18, 2006, in open court and in the presence of the parties.**
46

47 [signature]

48 **Judge**

[signature]

Presiding Judge

[signature]

Judge

51 **L_C180901**
52

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 17 Tishrei, 5767
2 October 9, 2006

Case Number: 1173/04

3
4 **Military Court - Judea**

5
6 **Appearing before the Honorable Presiding Judge: Major Yair Tirosh**
7 **Judge: Major Michael Ben-David**
8 **Judge: Major Dahlia Kaufman**

9
10 **The Military Prosecution**
11 (Represented by Captain Sagiv Lichtman)

12 vs.

13
14 **Defendant: Mua'yed Shukri Abd al-Hamid Hamad ID: 901186403/ Prison Service - present**
15 (Represented by counsel, Attorney Iliya Theodori, not present)

16
17 **Court Reporter: Corporal Yafit Kadishman**
18 **Interpreter: First Sergeant Rami Azi**

19
20 **The Presiding Judge opens the session and identifies the Defendant.**

21 **Sentence**

22 Having considered the severity of the Defendant's actions, heard the parties' arguments and the last words of the Defendant, we have
23 decided on the following sentences for the Defendant:

- 24 1. A life sentence for causing the death of **Esther Galia of Blessed Memory.**
25 2. A life sentence for causing the death of **David Zion of Blessed Memory.**
26 3. A life sentence for causing the death of **Zvi Goldstein of Blessed Memory.**
27 4. A life sentence for causing the death of **Shalom Harmelech of Blessed Memory.**
28 5. A life sentence for causing the death of **Sergeant Ro'i Yaakov Solomon of Blessed Memory.**
29 6. A life sentence for causing the death of **Sergeant Elad Pollack of Blessed Memory.**
30 7. A life sentence for causing the death of **First Sergeant Erez Idan of Blessed Memory.**

31
32 We sentence him to an additional life sentence for the other crimes of which the Defendant has been convicted.
33 The sentences will all be served consecutively such that in total the Defendant will serve seven consecutive life sentences.

34
35 **The full reasons for the sentence will be published later.**

36
37 **Right to an appeal within 30 days from the publication of the reasons.**

38
39 **Handed down and published today, October 9, 2006, in open court and in the presence of the parties.**

40
41 [signature]

42 **Judge**

[signature]

Presiding Judge

[signature]

Judge

43
44
45 **L_C180902**
46

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 **Military Court - Judea**

5 **Appearing before the Honorable Presiding Judge: Major Yair Tirosh**
6 **Judge: Major Michael Ben-David**
7 **Judge: Major Dahlia Kaufman**
8

9 **The Military Prosecution**

10 vs.

11
12 **Defendant: Mua'yed Shukri Abd al-Hamid Hamad ID: 901186403/ Prison Service**
13 (Represented by counsel, Attorney Iliya Theodori)
14

15 **Verdict**

16
17 **Judge Major Dahlia Kaufman**
18

19 **A. Introduction**

20 A revised indictment containing sixteen counts has been filed against the Defendant. The crimes of membership in an illegal
21 organization, harming regional security, conspiracy to intentionally cause death, attempt to intentionally cause death and intentional
22 causation of death have been attributed to the Defendant. The Defendant is accused of participating in shooting attacks that caused the
23 deaths of 6 persons and the injury of others. At our session on September 13, 2005, the Defendant pleaded not guilty to everything set
24 out in the indictment.
25

26 **B. Evidentiary material in the case**

27 On May 16, 2005, the parties submitted a joint statement to the Court regarding the agreed upon facts. In this context, the parties
28 announced that the details relating to the shooting attacks mentioned in the third, fourth, fifth, sixth, seventh, eighth, ninth and tenth
29 counts are admitted, as are the details relating to the shooting attack mentioned in the twelve, thirteenth, fourteenth and fifteenth
30 counts. The Military Prosecution also submitted an expert opinion regarding each of the attacks, with regard to the bullets collected at
31 the sites of the attacks. These opinions, although received in the court file, were not marked and they are therefore marked in this
32 framework as P/86 through P/91, in order.
33

34 Later on, during the sessions relating to the case, the Defendant's counsel agreed to the submission of evidentiary material relating to
35 prosecution witnesses 8 and 9, subject to the need for evidentiary supplementation.

36 At the session on November 24, 2005, the Defendant's counsel agreed to the submission of material from the investigation relating to
37 the other witnesses in the case, and the Defendant waived the right to conduct a defense, subject to such waiver not constituting
38 support for the prosecution's evidence.
39

40 **C. The parties' arguments**

41 The Military Prosecution, in its summation, asked for the Defendant's conviction of all the crimes attributed to him in the indictment.
42 The Military Prosecution asked that credence be given to the witnesses' statements - the submission of which to the Court had been
43 mutually agreed upon, without the witnesses having undergone a cross-examination.
44

45 The Military Prosecution referred in its summation to the Defendant's incriminating statements regarding each of the details attributed
46 in the indictment and noted that even if evidentiary supplementation was required, the various witnesses' statements reinforced each
47 other.
48
49

50 **L_ C180903**
51
52

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 In its summation, the Military Prosecution discusses the incriminating statements in connection with each of the attacks and the
5 conformity between the witnesses' remarks and the details of the attacks, which fall within the definition of facts to which the parties
6 have agreed.
7

8 In his summation, the defense attorney raised two key arguments which in his view can lead to the Defendant's acquittal. The defense
9 attorney first argued that the Defendant denied all the crimes attributed to him and that there is no evidentiary support for the
10 witnesses' statements. The defense attorney also argued that there is no conformity between the attacks carried out and in which the
11 deaths of the three IDF soldiers and of the three citizens were caused, and the statements of the witnesses in the case, and that these
12 are therefore not the same events.
13

14 **D. Issues of credibility and weight**

15 As stated, all the evidentiary material was submitted with the agreement of the defense and without the prosecution's witnesses having
16 been questioned. The material relating to prosecution witnesses 8 and 9 was submitted with the agreement of the defense and subject
17 to the fact that evidentiary supplementation would be required for their statements.
18

19 According to the **Abu Hilal** case, (Military Court Appeal, Judea and Samaria Region 114/01), an agreement to the submission of
20 evidentiary material signifies that the defense does not dispute the content of such material. With respect to evidentiary material
21 regarding which a reservation has been stated concerning the need for evidentiary supplementation, the Defendant may not be
22 convicted on such material unless evidentiary supplementation can be found within the evidentiary material.
23

24 I read with care the evidentiary material that has been submitted to the court and for the purpose of determining the reliability of the
25 material, I took note of both the internal and external tests, as set out in our case law:
26

27 **Defendant's statement – P/67** - In his statement, the Defendant denied the crimes attributed to him and when the police investigator
28 confronted him with the statements of the other witnesses, the Defendant responded, with respect to all the incidents, that they were
29 lies or that the witness was a liar. The Defendant was asked why all these people would tell such lies about him and he answered that
30 he did not know anything about it. As is known, when a defendant seeks to rely on matters in his statement to the police that are in his
31 favor, he must testify in court, and the Defendant who is before us did not testify. Additionally, since the Defendant's denial was
32 sweeping, and provided no explanations other than a claim that the other witnesses were lying, I do not see a need to give weight to
33 his denial.
34

35 On the other hand, at lines 11-17 of page 5 of his statement, the Defendant was asked regarding that which was stated in Farah
36 Hamed's statement, regarding the planning of the attack that is the subject of the sixteenth count in the indictment, and the Defendant
37 responded:

38 *“Answer: this attack did not succeed but with God's help other attacks will be successful”*
39

40 Although this is not an admission, this remark by the Defendant can be seen as the beginning of one. It should be noted that the
41 Defendant's statement was submitted with the agreement of the defense and without any arguments whatsoever being raised regarding
42 the accuracy of the transcript.
43

44 **The statements of prosecution witness No. 2 – Farah Hamed – P/68, P/69, P/70 and P/71.** This witness' statements were detailed,
45 orderly and logical. These statements fit in with the statements of the other witnesses. I therefore chose to attribute full weight to these
46 statements.
47

48 **The statements of prosecution witness No. 3 – Khaled Omar – P/72, P/73, and P/74.** These statements were also detailed, orderly
49 and logical, and the witness described the same incidents that were also described by the other witnesses. In addition, the witness
50 wrote his statement in his own handwriting and sketched the locations in which the attacks were carried out. These sketches strengthen
51 the credibility and weight of the statements. Additionally, as indicated in the re-enactment at scene report, P/63 and the activity report,
52 P/64 that were submitted with mutual consent, the witness led the security forces and an Israeli Police investigator, Sergeant Major
53 Avi Akiva, to the weapons hiding place in which were found four Kalashnikov rifles, two short M-16 rifles of the IDF soldiers who
54 were killed and a long M-16 rifle, ammunition and other items. Afterward, the witness brought the security forces to an additional
55 hiding place,
56

57 **L_C180904**

58 [stamp:] Correct copy [signature]
[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria
[stamp:] District Officer, Netanya. 9338
[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 in which the cell's weapons were also found. This [pinpointing] by the witness of the weapons hiding place strengthens the credibility
5 of his statements. I decided to attribute full weight to the statements of Prosecution Witness 3.
6

7 **The statements of prosecution witness No. 4 – Ahmad Khaled Hamed – P/77, VP/78, VP/79 and P/80** – this witness' statements
8 are orderly, logical and detailed. They also fit in with the overall layout of the evidentiary material and I therefore decided to attribute
9 full weight to them.
10

11 **The statements of prosecution witness No. 5 – Yaser Hamad – P/81, P/82, and VP/83** – this witness gave very detailed, orderly
12 and logical statements, which fit in with the details provided by the other witnesses, and I therefore decided to attribute full weight to
13 his statements.
14

15 **The statements of prosecution witness No. 6 – Ahmad Mustafa Hamed – P/84 and P/85** – A memorandum – written by the Israel
16 Security Agency investigator Micha – was submitted regarding this witness, as was a police statement in which the witness denied
17 everything attributed to him, and when he was referred to the statements of other witnesses, he responded that these were incorrect. At
18 the same time, the witness had no explanation regarding the matters with which he had been confronted, and he even rejected the
19 sketches that were presented to him and which bore his name. The memorandum, which documented the witness' questioning on
20 December 21, 2003, noted that the witness first claimed that he did not do anything, but that later he told a story that he had taken part
21 in attacks, together with two others. During the witness' questioning, he was introduced to Khaled (i.e., Khaled Omar) and after the
22 latter told the witness that the weapons were held by the witness, after they spoke briefly regarding the hiding place for the weapons,
23 as indicated in the memorandum, the witness sketched the hiding place for the weapons and made a detailed admission, which was
24 chronologically in order, to the Israel Security Agency investigator. I chose to prefer the memorandum over the witness' sweeping and
25 unreasoned denial given by the witness during his questioning by the police. I believe that what is written in the memorandum was
26 stated by the witness after he met another member of the cell and understood that his acts had been disclosed and that there was no
27 reason to continue to hide them. I find that the sketches made by the witness himself provide support for this admission. These are
28 indeed comments included in a memorandum that did not include a word-for word transcription, and regarding which the witness was
29 not cautioned prior to his making them. At the same time, since consent was given regarding the submission of the material, and
30 because no claims were made that the witness' remarks were misrepresented by the Israel Security Agency investigator and since a
31 reference to the memorandum is [equivalent to a reference] to a witness statement and not to a defendant's admission, the lack of a
32 warning therefore does not have any impact on the weight to be attributed to the statement. I have therefore decided to accord full
33 weight to the memorandum, P/84.
34

35 **The statements of prosecution witness No. 7 – Hisham Hijaz P/23 through VP/38.** P/23 is the witness' police statement given on
36 February 10, 2004, in which he denied all the suspicions attributed to him and in which, regarding specific details from statements
37 given by others, he responded that these matters were incorrect. In contrast, in the memorandum of his first questioning, P/24, dated
38 December 20, 2003, when he was questioned after his arrest, he at first refused to admit to having done the acts. After proof was
39 presented to him, in which other operatives acknowledged the attributed acts, the witness began to make his admission in a detailed,
40 orderly and clear chronological fashion. In the memorandum, the witness provided full details and gave a full description of the places
41 in which the attacks were carried out, and spoke at length of the preparations made for the attacks. In some of his remarks, the witness
42 indicated that he received reports from others, such as from Khaled Omar. These remarks are of course hearsay evidence and the
43 submission of the memoranda with consent does not change this fact. I was impressed by the credibility of the information provided
44 by the witness that was of his personal knowledge and I decided to prefer the memoranda over his denial made during the police
45 questioning. It is emphasized that the witness indicated, in his police statement – P/23, page 11, lines 25-26: "***I may have admitted it***
46 ***to him*** (referring to the Israel Security Agency investigator – D.K.) ***but I did not do anything.***" It appears that in light of the
47 considerable detail that the witness provided to the Israel Security Agency investigator, and the full and accurate details, the witness'
48 story, as provided in his police statement is not reliable and I cannot avoid preferring the memorandum of his questioning – VP/24.
49

50 **The statements of prosecution witness No. 8, Murad Barghouti,** were submitted with the agreement of the defense and subject to a
51 need for evidentiary supplementation. This witness adds details in each of his statements and details the remarks that he made.
52 Moreover, in his statement, P/42, lines 25-27, he explains why he refused to give a statement in the morning, but after he was
53 introduced to Jaser, who told him to provide the details, he agreed to give a statement. This witness does not mention the Defendant in
54 his statements and his statements therefore cannot be used as a basis
55

56 **L_C180905**

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 for a conviction but only as evidentiary supplementation. The witness' statements are logical, orderly and detailed, and I decided to
5 give them full weight.
6

7 **The statements of prosecution witness No. 9 – P/44 - P/45**, which were submitted with the agreement of the defense and subject
8 to the need for evidentiary supplementation, do not mention the Defendant's name although the witness refers in the statements to
9 incidents that are attributed to the Defendant in the indictment. Since the witness belonged to a different cell, from whom information
10 regarding the Defendant's cell was excluded, this does not contradict the other evidence in the case. Additionally, this witness'
11 statements are orderly and logical and I therefore decided to give them full weight.
12

13 **The statements of prosecution witness No. 10, P/46 - VP/56**. Regarding this witness, both his police questioning and the
14 memorandum of his questioning were submitted with unqualified consent. Both according to the **Abu Hilal** case and after reading the
15 statements and memoranda, I decided that they are very detailed, orderly and logical, and I have decided to give full weight to the
16 statements of prosecution witness 10.
17

18 **The statements of prosecution witness No. 11, P/57 - P/59**. These statements were also submitted with the defense's unqualified
19 consent, and there is therefore, according to the **Abu Hilal** case, no disagreement between the parties regarding the content of the
20 statements. Additionally, these statements are also detailed, orderly and logical, and fit in with the overall layout of the other
21 testimony in the case and I have therefore decided to give them full weight.
22

23 **The statements of prosecution witness No. 12, VP/60 - P/62** – The statements by these witnesses were submitted with the defense's
24 unqualified consent, and there is therefore no disagreement between the parties regarding the content of the statements. Furthermore,
25 the statements themselves are detailed, logical and orderly and fit in with the general layout of the evidentiary material in the case, and
26 the witness, at the request of the police investigator, even sketched the places at which the various attacks were carried out, and I have
27 therefore decided to give them full weight.
28

29 **Count 1**

30 **The factual basis**

31
32
33 In this count, the Defendant is accused of the crime of membership in a military cell of the Hamas organization, which belongs to the
34 Izz al-Din al-Qassam Brigades, beginning in August 2002, and continuing until the date of his arrest. The details of the crime also
35 indicate that in the framework of this membership, the Defendant trained, together with members of his cell, in shooting a pistol and
36 assault rifles.
37

38 Prosecution witness 3, Khaled Omar, states as follows in his statement, P/72 at p. 2, lines 4-10:
39

40 *I also asked Yaser Hasan Hamad... and he agreed to [my] recruitment to the military Hamas, I told him that I have weapons and*
41 *money and that he is to recruit someone else into our cell and I want to add that Yaser recruited Mua'yed Shukri Hamad, aged*
42 *approximately 28, from Silwad, works in plastering, married – he has a son and daughter, and I arranged a meeting with them in*
43 *my house and Yaser also said that he was prepared to act militarily. I also told them that when the weapons arrived we would*
44 *operate within the military [wing of] Hamas.”*
45

46 Later on in the same statement, at lines 18-27, the witness states as follows:
47

48 *When I had set up with Mua'yed and with Yaser that they would come to my house, I sent my wife to her parents' house and*
49 *taught them, when they came to my house, about the M-16 and Kalashnikov weapons....*
50

51 *A week later I told Mua'yed and Yaser that we were going to practice shooting and we set a time, for two days later, and then I*
52 *went to Farah's house and took an M-16 and a Kalashnikov and I met with Yaser and Mua'yed and we went in my car to the end*
53 *of Zira'i Street, and there we fired, rapidly, half a magazine from each weapon...*
54

55 **L_C180906**

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 Witness 3, Khaled Omar, continues, throughout all his statements, to point to the Defendant as a member of his cell and he also tells of
5 consultations that he held with members of his cell regarding the matter of Ahmad Mustafa Hamed joining the cell – T/73, page 2,
6 lines 5 et seq.:
7

8 *“Answer: I said, in my previous testimony, that I recruited four people to military activity, and they were 2 each in a cell. And*
9 *afterwards, I decided that they would be one cell that would carry out joint actions. Yaser and Mua’yed were in one cell and Farah*
10 *Ism’ail Natur and Ahmad Khaled Dahud were in the second cell.*
11

12 *After Ahmad Mustafa left prison, he told me that he wanted to work with me and with the people in my cell, and I told him that I*
13 *wanted to talk about this with the members in my cell, and then he got angry and told me that I got into military operations*
14 *because of him and why is it necessary to ask the members in the cell. But I asked the members in the cell and some of them said*
15 *that we would be a large cell and that is not good, and only Mua’yed said that it would be good for Ahmad Mustafa to join us and*
16 *in the end what happened was that Ahmad Mustafa became responsible for all of us.”*
17

18 Prosecution witness 4, Ahmad Khaled Hamad, also indicated the Defendant as a member of the military cell – P/77, page 4, lines 7-
19 16:

20 *“Yes, approximately 9 months ago, Ahmad Mustafa Hamed was released from jail, and a few days after this, Khaled asked me to*
21 *come to his house to meet the second cell. I agreed and came. There were 1...3 in Khaled’s house. Mua’yed Shukri Hamad, a*
22 *resident of Silwad, approximately 28 years old, married, and he has a son and daughter and his wife is pregnant, he works in*
23 *plastering...”*
24

25 The witness also noted, on page 5, lines 24-27:

26 *“Approximately 3 weeks before I was arrested, we sat at the home of Ahmad Mustafa Hamed, me, Ahmad Mustafa, Khaled Hamed*
27 *Najar, Farah Natur, Yaser Hamad and Mua’yed Shukri Hamad*
28 *Answer: I told you about them, we are all a Hamas military cell.”*
29

30 Prosecution witness 5, Yaser Hamad, also mentioned the Defendant as a member of his cell, in his statement P/81, on page 1, lines 27-
31 28:

32 *“I meant to say that Khaled Hamed and Mua’yed Shukri Hamad were the shabab [the gang], and together we were a military cell,*
33 *at the beginning; a week later, Khaled Hamed showed me a Kalashnikov rifle and I and Khaled and Mua’yed practiced shooting.*
34 *Each of us learned about the weapon and each of us fired a number of bullets from this weapon.”*
35

36 These comments from the witness conform to the remarks of prosecution witness 3, Khaled, who related that at the beginning he
37 planned to use two cells that would be exclusive of each other.
38

39 Prosecution witness 6 Ahmad Mustafa Hamed also mentions the Defendant as a member of the cell – P/84, page 2:

40 *“The members of the cell that Khaled recruited were the following:*
41 *Farah Hamed...*
42 *Mua’yed Shukri Hamad Silwad, approximately 27 years old, known as Abu Hamza, married with children, works as a plasterer.”*
43

44 Prosecution witness 2 also mentions the Defendant as one who worked together with him, and the two carried out attacks together, and
45 the witness notes that the Defendant was a *“Hamas military operative.”* (VP/68, page 2, line 4).
46

47 It can thus be seen that the facts described in the first count have been proven.
48

49 **The mental element**

50
51 The mental element required for the crime attributed to the Defendant in the first count is one of regular criminal intent – meaning
52 awareness of the behavior and of the circumstances. There is an assumption that a person is aware of his behavior and of the
53 circumstances of the crime. The Defendant, who was questioned regarding this crime, claimed that the witness who incriminated him
54 was a liar,
55

56 **L_C180907**

57 [stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 but made no claim that could refute the presumption of awareness. I am therefore persuaded that the mental element required for a
5 conviction of this crime is also present here.
6

7 **Evidentiary supplementation**

8

9 The witnesses mentioned above were the Defendant's accomplices in the execution of the crimes and these are external statements of
10 the witnesses. Notwithstanding the statements were submitted with consent, and that according to the rule in **Abu Hilal**, no
11 evidentiary supplementation is required, I have seen fit to note that these statements reinforce each other and even fall within the
12 definition of increased reinforcement, as required for external remarks of accomplices. P/63 and P/64 also serve as reinforcement for
13 these statements, in that the fact that prosecution witness 3 Khaled Omar led his investigators to the hiding place for the cells'
14 weapons serves to corroborate what he said in his remarks.
15

16 I have therefore decided that the Defendant should be convicted of the crime attributed to him in the first count.
17

18 **Second count**

19

20 In this count, the Defendant is accused of the crime of harming regional security in that the Defendant proposed to the person
21 responsible for his cell, Khaled Omar, to carry out a suicide attack, by way of shooting, in order to cause the death of as many Israeli
22 citizens as possible. After Khaled Omar brought the plan to the person above him in the organization, Hisham Hijazi, who approved it,
23 the Defendant offered to carry out an attack at a pool attended by many Israeli settlers and to shoot at them. The Defendant received
24 from Khaled weapons and grenades to carry out the attack, and collected information over the course of two weeks regarding the
25 location, but discovered that Israeli settlers no longer came to the place.
26

27 **The factual basis**

28

29 Prosecution witness 3, Khaled Omar, in his statement P/73, page 4, line 27 through page 5, line 19, tells of the Defendant's proposal to
30 carry out a suicide attack by way of shooting, of the approval that Khaled obtained from Hisham Hijazi, of the Defendant's proposal to
31 carry out the attack against Jews at the pool, of the delivery of the weapons to the Defendant by the witness in order to carry out the
32 attack, of the scouting out activity the Defendant carried out regarding the location for the attack and of the failure to carry out the
33 attack because the Defendant discovered that Jews no longer came to the pool, and that the Defendant therefore returned the weapons
34 to Khaled.
35

36 This statement from witness 3 provides support for the detailed factual basis in the second count. I also found that the Defendant's
37 actions were harming regional security. I note that the Defendant's actions go beyond the definition of a conspiracy, since he began
38 the preparations for the commission of the planned attack, both by receiving weapons for the attack and by scouting out the location.
39 Although the actions do not reach the level of attempt to intentionally cause death, the Defendant can be convicted of the crime of
40 harming regional security.
41

42 **The mental element**

43

44 As is indicated in the statement of prosecution witness 3, the Defendant was aware of his actions and of the danger to regional security
45 that they involved, since the Defendant's entire objective was to cause the death of Israeli residents by shooting. I therefore find that
46 the mental element required for the crime attributed to the Defendant is present here.
47

48 **Evidentiary supplementation**

49

50 Even though as stated, prosecution witness 3's statements were submitted with unqualified consent, and even though according to the
51 **Abu Hilal** rule, they do not require evidentiary supplementation, I have decided to discuss this point, in light of the defense argument
52 regarding the lack of evidentiary supplementation – and to note that the statements of prosecution witness 3 are external statements of
53 an accomplice, and they therefore require increased reinforcement, and that reinforcement does not mean supporting evidence but
54 rather verifying evidence. The statements of prosecution witnesses 2, 4, 5, 6 and 7 – which provide details regarding the same actions
55 of the cell
56

57 **L_C180908**

58 [stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 to which prosecution witness 3 belonged – therefore constitute increased reinforcement of the Defendant’s statements. Additionally,
5 P/63 and P/64, which are, as stated, the witness’ scene reenactment reports concerning the cell’s weapons hideouts, also constitute
6 increased reinforcement.
7

8 I therefore find that the Defendant should be convicted of what is attributed to him in the second count.
9

10 **Third count**
11

12 In this count, the Defendant is accused of a crime consisting of attempt to cause death, in that on [date missing], together with Yaser
13 Hamad and Khaled Omar, he carried out a shooting attack against a Ford Transit vehicle on Route 60. According to the details in the
14 indictment, the Defendant proposed the commission of the attack to Khaled Omar and Khaled appealed to his superior, Hisham Hijazi
15 for approval of the attack, and to obtain weapons. Khaled Omar received two Kalashnikov rifles and eight magazines and gave the
16 rifles to the Defendant and to Yaser. On the date of the attack, Khaled transported the Defendant and Yaser to the site of the attack on
17 Route 60, where the Defendant opened fire from the Kalashnikov rifle that he held, and Yaser did not fire because his weapon
18 jammed.
19

20 **The factual basis**
21

22 Prosecution witness 3, Khaled Omar notes the following in his statement, P/2, page 3, lines 10-23:
23

24 *“And while Hisham had these weapons, Mua’yed and Yaser came and proposed that we carry out a shooting attack at the end of*
25 *Zira’i Road, and that we return by foot to the village, so that we don’t disclose the site of the shooting, which is above Route 60, we*
26 *call it Nablus Road because it is the road to Nablus. And this is before a review of the deception, I agreed to the plan because in the*
27 *past I threw Molotov cocktails from that place and I was tried for that, and I therefore went to Hisham and asked for weapons and*
28 *he gave me two Kalashnikovs and eight magazines. One day before the attack I called Hisham and told him that we are going to*
29 *carry out a shooting attack, and this was in the middle of Ramadan 2002 and this was before the evening prayer, I went to*
30 *Mua’yed and Yaser and told them to get to the shooting site and I told them that they should fire ten minutes after the evening*
31 *prayer. I gave the weapons to them and we went to the shooting site, I returned to the village and listened for news ...”*
32

33 Prosecution witness 3, Khaled Omar, supports the first part of the planning of the attack, the preparations for it and the transportation
34 of the Defendant and Yaser to the site of the attack. However, because the witness was not present at the site of the attack, he cannot
35 provide support for the facts surrounding the shooting, and the matter falls within the definition of hearsay evidence . (The witness
36 notes that Yaser reported the details of the attack to him, but this, of course, constitutes hearsay evidence that I have ignored.)
37

38 Prosecution witness 5, Yaser Hamad, who, according to the statement of prosecution witness 3, participated himself in the attack,
39 states the following in his admission, P/81, page 2, lines 6-28:

40 *“Answer: Yes, approximately in November of 2002, I remember it was during Ramadan, I and Mua’yed set out to carry out the*
41 *shooting attack on the bypass road, near the Al Aqaba region in Silwad. Khaled Hamed Najjar took me and Mua’yed in his vehicle*
42 *which is a black vehicle, I don’t know the make, and let us off in the Al Aqaba region and went home. Mua’yed and I were each*
43 *armed with a Kalashnikov and we stood there, the time was approximately 5:00 p.m., and we saw a vehicle with Israeli [license*
44 *plate] numbers which was coming in our direction, and when it was close, we fired towards it. I had a problem with my weapon*
45 *and it wouldn’t fire any bullets, and Mua’yed shot in the air suddenly because he did not have experience with the weapon, and he*
46 *did not hit the car that was going by, [and] afterwards we left the place and returned to the village.”*
47

48 The witness added that they were at a distance of approximately 10 meters from the vehicle and that he does not recall the type of
49 vehicle at which they fired.

50 This witness provides support for the factual basis for the crime of attempt to intentionally cause death. Regarding the specific attack,
51 the parties have agreed that there is no disagreement concerning the details of the attack. Although the witness does not recall the type
52 of vehicle at which they shot, I have found that the expert opinion in Police Incident 2863/02 and the details provided by the witness
53 are in conformity with each other. Thus, expert opinion 71083/02-07 indicates that bullets from a Kalashnikov rifle or from a weapon
54 with the same caliber were fired at the vehicle and that all the cartridge casings that were found
55

56 **L_C180909**

57 [stamp:] Correct copy [signature]
[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria
[stamp:] District Officer, Netanya. 9338
[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 came from a single weapon. This conforms to what was said by the witness – that the Defendant was the only one who fired, as the
5 witness's weapon was jammed.
6

7 **The mental element**

8

9 The Defendant's mental element is indicated by his behavior, which is described by the two witnesses. Of course, with regard to the
10 crime of attempt to intentionally cause death, what is required is an expectation of a fatal result and a desire for such result, and an
11 intention to complete the crime. The Defendant's intention to cause death is indicated by the fact that the Defendant, together with
12 Yaser, were among those who suggested to Khaled the commission of an attack against a vehicle, and that they equipped themselves
13 with lethal weapons and shot at a vehicle from close range. Although prosecution witness 5 indicates that the Defendant suddenly
14 started shooting in the air, but notes that this was because of his lack of experience in using the weapon and this does not negate the
15 Defendant's intention to cause death.
16

17 **Evidentiary supplementation**

18 Going beyond what is needed, I note that the statements given by prosecution witness 3 and prosecution witness 5 reinforce each other
19 and satisfy the legal requirements regarding the required evidentiary supplementation for an external statement by an accomplice.
20 Additionally, there is more than enough evidentiary supplementation in the statements of prosecution witnesses 2, 4, 6 and 7, which
21 tell of the cell's activity and in the scene reenactment reports concerning regarding witness 3's weapons, as noted above.
22

23 I therefore find that the Defendant should be convicted of what is attributed to him in the third count.
24

25 **Fourth count**

26

27 In this count, the Defendant is accused of the intentionally causing the death of Esther Galia of Blessed Memory, on November 18,
28 2002. According to the indictment, Farah Hamad and Khaled Omar planned to carry out a shooting attack on an Israeli vehicle in the
29 part of Route 458 (the Allon Road) in the section between Michmas and the Rimonim settlement, and Farah would be the one
30 shooting at the vehicle and Khaled would serve as a lookout and warn of the arrival of a vehicle. Khaled proposed to the Defendant
31 that he join in carrying out the attack and the Defendant agreed to this. On the date of the attack, the Defendant and Farah travelled to
32 the Rimonim junction where the Defendant served as a lookout in order to announce the approach of an Israeli vehicle, and Farah
33 prepared to carry out the shooting; after Farah saw a Honda Shuttle vehicle with Israeli license plates, driven by a Jewish woman, he
34 fired toward the vehicle and the driver, Esther Galia of Blessed Memory, was killed from hits from the above-mentioned shooting.
35

36 **The factual basis**

37

38 Prosecution witness 2, in his statement P/68, on page 1, line 27, through page 2, line 26, tells of the attack that he planned together
39 with Khaled Omar: *More than a year ago, during the month of Ramadan, I planned a shooting attack on the road between*
40 *Michmas and Rimonim, the Allon Road . . . and I was armed with a Kalashnikov and Khaled Hamad was the lookout on the road*
41 *and Khaled brought another one with him, Mua'yed Shukri Hamad, approximately 27, married, from Silwad, a plasterer, armed*
42 *with a Kalashnikov, a Hamas military operative...*
43

44 The witness continues to describe the fact that he waited for a vehicle which arrived, from Michmas, and after a few minutes, a station
45 wagon came, the model of which he does not remember, with yellow [i.e., Israeli] license plates, and a Jewish woman was driving it,
46 and he fired approximately 15 bullets at the vehicle, from a range of approximately 5 meters. The witness also notes that the vehicle
47 was hit and stopped approximately 10 meters from him. The witness states that the Defendant sat in a vehicle and looked out at the
48 road from the other direction, to see if a vehicle was approaching.
49

50 Prosecution witness 3, in his statement P/72, page 5, lines 12-28, tells of the attack that they planned together with the Defendant and
51 Farah, on the road leading to Kfar Taibeh, in which there is a junction with a turn-off to Kochav HaShachar and Rimonim. The
52 witness did not participate in the attack himself, and he therefore does not tell these things from his personal knowledge, but he
53 verifies details regarding his delivery of the ammunition for the purpose of carrying out the attack and the use of prosecution witness
54 3's vehicle to carry out the attack, as prosecution witness 2 also describes.
55

56 **The causal connection between the attack described by prosecution witness 2 and causing the death of Esther Galia of Blessed** 57 **Memory**

58 **L_C180910**

59 [stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 The details provided by the witness regarding the date of the attack and its location, the type of vehicle and the fact that the vehicle
5 was driven by a woman driver, and that the vehicle was hit and stopped are in conformity with the facts described in the indictment,
6 facts regarding the accuracy of which the defense agreed. In addition, a review of the expert opinion that was submitted with consent
7 – ZB/79591/02/07 indicates that 16 cartridge casings were found at the site, which had been fired from a single Kalashnikov weapon,
8 or from a weapon of a similar diameter, and these data as well conform to the details provided by prosecution witness 2 with regard to
9 the shooting.

10 There is therefore no doubt in my mind that the attack that the Defendant and Farah Hamad carried out is the attack that caused the
11 death of **Esther Galia of Blessed Memory**.

12 **The Defendant's part in the commission of the crime**

13
14
15 Since the Defendant was not the one who himself fired at the vehicle of **Esther Galia of Blessed Memory**, he is not the prime actor
16 and we must determine whether the Defendant is an accomplice in the commission of the crime pursuant to Section 14(a)(2) of the
17 Order Concerning Criminal Liability or whether he is an accessory pursuant to Section 14(a)(3) of the same Order. Although the
18 Defendant was not the one who fired, he did belong to the inner circle concerning the crime, he arrived at the scene of the attack
19 together with the main actor – being armed with a rifle – and served as a lookout on the road in order to announce the arrival of an
20 Israeli vehicle at the site. I am therefore persuaded that the Defendant falls within the definition of an accomplice, and is not only an
21 accessory.

22 **The mental element**

23
24
25 In this incident as well, because the Defendant has denied the suspicions raised against him without attaching any explanation, his
26 mental element is indicated by his behavior and by the remarks of the incriminating witnesses. Thus, the Defendant's behavior –
27 joining in the attack consisting of close range shooting at those traveling in an Israeli vehicle – indicates to me that the death of
28 passengers as a result of the shooting was not only something that he foresaw but also something that he wanted. The Defendant, in
29 his police statements, did not tell any story that could contradict the mental element indicated by his behavior.

30 **Evidentiary supplementation**

31
32
33 The statement of prosecution witness 3 verifies the details provided by prosecution witness 2 regarding the manner in which the attack
34 was planned, the location at which it was carried out and the preparations made for it. This statement thus serves as reinforcement, and
35 even as increased reinforcement of the statement made by prosecution witness 2.

36 In addition, the expert opinion regarding the findings at the attack site (number of casings, type of weapon used in the shooting and the
37 fact that there was only one weapon) serves as reinforcement for prosecution witness 2's statement. These points are made even
38 though they are not necessary since prosecution witness 2's statements were submitted with the [defense's] unqualified consent, and
39 thus, according to the **Abu Hilal** rule, they do not require evidentiary supplementation.

40 **Fifth count**

41
42
43 In this count the Defendant is accused of a crime consisting of an attempt to intentionally cause death, in that on December 27, 2002,
44 he – together with Yaser Hamed – shot at an Egged Bus, Route No. 177, travelling from Jerusalem to Baal-hazor. Farah Hamed served
45 as a lookout and notified Yaser Hamed of the arrival of the bus, and Khaled Omar was the one who proposed the commission of the
46 attack to the members of the cell, and he obtained the approval of Hisham Hijazi for carrying out the attack, as well as ammunition for
47 carrying out the attack.

48 **Factual basis**

49
50
51 Prosecution witness 2 states the following in his statement P/69, from page 2, line 22 through page 3, line 10 as follows:

52
53 *“Several months later Khaled sent me together with Yaser Hasan Hamad ... and Mua'yed Shukri Hamad, approximately 27,*
54 *married, works as a plasterer, from Silwad, to carry out a shooting attack on an Israeli target. The three of us set out at 7:00 a.m.*
55 *in Mua'yed's gray 1983 Subaru after Mua'yed and Yaser already knew at what time an Israeli bus travelling from Ofra to Hazor*
56 *passes by. I served as the lookout, guard and sentry regarding the arrival of the bus at the location, while the other members of the*
57 *cell waited. I received a cellular [communications] device and waited for the arrival of*

58 **L_C180911**

59 [stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 *the bus. My job was to give notice on the cellular device, the number of which I don't remember, [and] Yaser and Mua'yed would*
5 *fire towards it. Each one of us took his place and from my lookout position I saw the bus and notified Yaser and Mua'yed to be*
6 *ready, the two covered their faces, and according to them when the bus approached them, they fired towards it with the*
7 *Kalashnikovs each one of them had."*
8

9 Prosecution witness 3 also tells, in his statement P/72, on page 2, beginning at line 18, of the planning of an attack on a bus leaving
10 "from Ofra every day, to Jabal Al Atzur, where there is a military camp, and it passes by way of Dir Jarir and afterward at
11 Kfar Malek junction... This witness describes the planning of the attack, the division of the jobs among the members of the cell –
12 with Farah supposed to serve as a lookout and Yaser and Mua'yed being at Kfar Malek junction where they would shoot at the bus
13 with the Kalashnikov rifles, with their faces masked. The witness also tells of how he obtained the ammunition for this attack from
14 Hisham Hijazi. This witness did not participate in the attack itself.
15

16 Prosecution witness 5, who did participate himself in the attack, tells the following in his statement, P/81, on page 3, lines 2-22:
17 *"In the second month of 2003, I and Mua'yed Shukri – I told you about him – and Khaled Hamed Najar decided to carry out*
18 *another shooting attack, this time on an Israeli bus going out of Ofra in the direction of the "Atzor" military camp, and then on*
19 *the day of the attack, I and Mua'yed went to Farah Natur's house and took Kalashnikov rifles from him for each of us and we*
20 *travelled in Mua'yed's car – a gray Subaru vehicle – to the Kfar Malek junction and waited for the bus to arrive...*

21 *We waited for a telephone call from Farah Natur, Farah came and was the lookout and was supposed to make a call to Mua'yed's*
22 *cell phone to tell us if a bus was approaching and where it was, and in fact, Farah called Mua'yed's cell phone and said that a bus*
23 *was on its way toward us. We went out of the vehicle and waited for the approaching bus, and then we fired at it, together..."*

24 The witness adds that this was an Egged bus travelling from the direction of Ofra towards the "Atzor" military camp, and that it was at
25 7:00 a.m. to 8:00 a.m., and they were masked, [and] the shots were fired, automatically, from a distance of 10-20 meters.
26

27 Based on the statements of prosecution witnesses 3, 2 and 5, I have decided that the factual basis of the crime of which the Defendant
28 is accused has been proven.
29

30 **Was the attack carried out by the Defendant and the members of his cell the same as the attack described in the fifth count?**

31

32 The testimony of prosecution witness 5 relates to an attack carried out in February 2003, while the attack in the fifth count was carried
33 out on December 27, 2002 – meaning that there is a time gap of more than a month. At the same time, it was the same time of year and
34 we need not accord too much weight to the date provided by prosecution witness 5, since this witness took part in a large number of
35 attacks, the exact date of which he does not remember, and therefore this gap does not negate the [possibility of] the two events being
36 the same.
37

38 In contrast, there are other substantive details, such as the place of the attack, the bus towards which the attack was directed and the
39 fact that according to the expert opinion ZB 50684/02/03/07, there was firing from two different Kalashnikov rifles, and that a large
40 number of cartridge casings were found all conform to the details provided by prosecution witness 5 in connection with the execution
41 of the attack.
42

43 I am therefore persuaded, beyond a reasonable doubt, that the attack carried out by the Defendant according to the statements of
44 prosecution witnesses 2, 3 and 5 was the attack on the Egged Bus No. 177 which is described in the fifth count.
45

46 There is no need to say much regarding the Defendant's part as a primary actor in this attack, since the Defendant was the one who
47 fired at the bus, together with prosecution witness 5.
48

49 **The mental element**

50

51 In this instance as well, the mental element is indicated by the Defendant's behavior, and by his firing from close range at a passenger
52 bus – this leaves no doubt regarding the Defendant's expectation of a fatal result, of his desire for it to occur and of his intention to
53 complete the commission of the crime.
54

55 **L_C180912**

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 **Evidentiary supplementation**

5
6 The statements of prosecution witnesses 2 and 3 verify the statement of prosecution witness 5 and constitute increased reinforcement
7 of this statement, in which the witness incriminated the Defendant with respect to the shooting.
8

9 **Sixth count**

10
11 In this count, the Defendant is accused of committing the crime of attempt to intentionally cause death in that on January 29, 2003,
12 together with the members of his cell, he carried out a shooting attack on the Ein Yabrud bridge on Route 60. According to the
13 indictment, the Defendant's role in this attack was the transportation of the two shooters, Farah Hamed and Yaser Hamad, to the site
14 of the attack, and taking them away from the site after the shooting. The Defendant transported the two to the site of the attack where
15 they shot at the people riding in an Opel Astra, and wounded two of the passengers – Dvir Kinarti and Yaakov Steinmetz.
16

17 **The factual basis**

18
19 Prosecution witness 2, in his statement P/69, on page 3, from line 10 – notes that approximately two months after the bus attack, he set
20 off, together with Yaser and Mua'yed, to carry out an attack on the Ofra by-pass road. They traveled in Mua'yed's vehicle, with
21 Mua'yed transporting them, and the witness and Yaser Hamad did the shooting. He notes that they went above the bridge and fired at
22 a blue or black colored vehicle, with Israeli license plates, and that the vehicle continued to move without stopping.

23 Prosecution witness 3, in his statement P/72, on page 6, line 6 to page 7 line 5, tells of the planning of the attack by the cell members,
24 the different roles given to the members of the cell, and that these included the Defendant's role of driving the two shooters. This
25 witness was not present at the attack itself.
26

27 Prosecution witness 5, who was one of the shooters in the attack, in his statement P/81, on page 4, line 6 through page 5, line 7, tells
28 that at the end of February 2003, together with the Defendant and Farah Hamad, they travelled in the Defendant's vehicle to the Dir
29 Debwan bridge, armed with two Kalashnikov rifles, walked on the bypass road in the direction of Nablus and stood behind a large
30 boulder and waited for a vehicle, and then, when a vehicle arrived, they shot at it. The witness states that the attack was carried out
31 close to 4:00 p.m.
32

33 Thus, I find that the factual basis of the sixth count attributed to the Defendant has been proven.
34

35 **Was the attack in which the Defendant took part the attack in which Dvir Kinarti and Yaakov Steinmetz were wounded?**

36
37 There is a one month gap between the date of the attack attributed to the Defendant and the attack carried out by the members of the
38 cell according to their statements, but in light of the many attacks in which the witnesses took part, this is not sufficient to refute the
39 connection between their statements and the attack described in the indictment. The time and location of the attack conform to the
40 details provided by the witnesses, but the witnesses could not say what type of vehicle they fired at.

41 Nevertheless, a review of the expert opinion ZB 53383/03/07 indicates that in the attack which is the subject of the sixth count, bullets
42 from two Kalashnikov rifles were fired, and that there are affirmative connections to the weapons used to carry out the attacks that
43 were the subject of the third, fourth, fifth and seventh counts, which were also carried out by the members of the cell. I am therefore
44 persuaded, beyond a reasonable doubt, that the attack attributed to the Defendant in the sixth count was carried out by the Defendant
45 and members of his cell.
46

47 **Was the Defendant an accomplice or an accessory?**

48
49 Since the Defendant did not himself do any shooting, and was therefore not the prime actor in this instance, we must consider whether
50 he falls within the definition of an accomplice or the definition of an accessory. Because the Defendant is a member of the cell, who
51 took part
52

53 **L_C180913**

54
[stamp:] Correct copy [signature]
[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria
[stamp:] District Officer, Netanya. 9338
[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 in the planning of the attack and in its execution, I find that the Defendant belonged to the inner circle of those who carried it out and
5 he should therefore be viewed as an accomplice rather than as an accessory.
6

7 **The mental element**

8

9 In this instance as well, the mental element is indicated by the Defendant's behavior, and therefore, in light of the Defendant's
10 participation in the attack in which it was decided to fire at close range toward those traveling in an Israeli vehicle, the Defendant's
11 intention to cause the deaths of those travelers is indicated.
12

13 **The evidentiary supplementation**

14 Going beyond what is needed, I note that the statements of prosecution witnesses 2, 3 and 5 constitute increased reinforcement of each
15 other, as required with respect to external statements of accomplices.
16

17 **Seventh and eighth counts**

18

19 In these counts, the Defendant is accused of intentionally causing the death, on May 11, 2003, of David Zion of Blessed Memory, and
20 of the attempt to cause the death of the driver of an additional vehicle that passed by. According to the indictment, the Defendant,
21 Ahmad Mustafa Hamed and Yaser Hamad conspired to carry out a shooting attack directed at the travelers in an Israeli vehicle, and
22 the Defendant's function in this attack, pursuant to the indictment, was to be the lookout, from the Silwad area, and to warn of the
23 arrival of the IDF forces. The shooters in this attack were Ahmad Mustafa Hamed and Yaser Hamed, [Sic] [the latter of whom] did not
24 ultimately shoot, because his weapon jammed.
25

26 **The factual basis**

27

28 Prosecution witness 5 notes as follows in his statement, P/81, on page 5, beginning on line 11:

29 *"Answer: Yes, this was in the fifth month of 2003, a week before we did the attack, we – myself and Mua'yed Shukri and Ahmad*
30 *Mustafa Hamed – decided to carry a shooting attack on an Israeli vehicle... Mua'yed stayed as the lookout from the direction of*
31 *the Silwad village, to look out for a situation in which the army would come or if there would be a [different] problem, that he*
32 *would inform us. We - myself and Ahmad Mustafa Ahmad reached the Yabrud bridge, Khaled travelled to Jifna and waited there*
33 *for us and then we stood and waited for a vehicle, and a vehicle came and we fired on it – myself and Ahmad Mustafa – but I had a*
34 *problem with my weapon and no bullet fired from it and Ahmad Mustafa fired toward the vehicle and hit the vehicle..."*

35 The witness added that the attack was carried out at approximately 7:00 a.m. and from a distance of approximately 20-30 meters from
36 the vehicle, and that it was reported on the news that a settler had been killed in the attack.
37

38 Prosecution witness 6, in Memorandum P/84, at para. 21, tells of a shooting attack carried out at the same location and as a result of
39 which an Israeli was killed. However, this witness states that he carried out the attack with Khaled Omar alone, and not with the other
40 members of the cell. This statement cannot, therefore, support the seventh and eighth counts and according to the details provided by
41 the witness, this was a different attack which he carried out. In paragraph 23, he tells of an additional attack that he carried out at the
42 same location, and as a result of which a man was killed, but according to him, his accomplices in that attack were Farah Hamad as the
43 shooter and Khaled Omar as the getaway driver. Thus, this attack is also not the attack mentioned in counts 7 and 8.
44

45 The statement of prosecution witness 5 supports the factual basis in the seventh count.
46

47 **Was the attack that the Defendant carried out the attack in which David Zion o.b.m. was killed?**

48

49 The details of the attack provided by prosecution witness 5 regarding the date and time of the attack and the fatal result that it caused
50 conform to the agreed upon facts in the seventh count. However the witness does not provide any details regarding the type of vehicle,
51 because, according to him, he has no recollection.
52

53 I have carefully examined expert opinion ZB 62693/03/07, which was submitted with the consent [of the parties]; according to this
54 expert opinion, 17 cartridge casings were found in the area along with a piece of a cartridge casing. Among the 17 casings that were
55 found,
56

57 **L_C180914**

58 [stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 16 were apparently fired from a single Kalashnikov rifle and the source of one casing was a different Kalashnikov rifle. The fact that
5 only one casing was found from one of the Kalashnikov rifle conforms with prosecution witness' comment that his weapon jammed
6 and did not fire, and the round for which a piece of the casing was found in the area is apparently the round that caused prosecution
7 witness 5's weapon to jam.
8

9 Regarding the shooting at an additional vehicle that passed by at the site and was hit by a single bullet in its fuel tank, as stated in the
10 facts of the eighth count, this happened in the midst of the shooting at the vehicle of David Zion, and it constitutes a part of the same
11 incident.
12

13 I found additional support for the connection between the shooting attack carried out by the Defendant and the incident in which
14 David Zion of Blessed Memory was killed, in the fact that the casings found at the site were tied to other shooting incidents that were
15 carried out by the Defendant and the members of his cell, including the attacks mentioned in counts three, four, five and six.
16

17 I therefore find that the shooting attack described by prosecution witness 5 as described above and the attack in which David Zion was
18 killed are identical.
19

20 **The Defendant's part in the crime**

21
22 The Defendant, according to the statement of prosecution witness 5, took part in the decision to carry out the attack and was given the
23 job of warning against the approach of IDF forces. Although the Defendant was not the prime actor, in light of the fact that he took
24 part in the decision and in the conspiracy to carry out the attack, then even though his part was smaller than that of the others, the
25 Defendant still belongs to the inner circle and he should be seen as an accomplice in the commission of the crime and not as an
26 accessory.
27

28 **The mental element**

29
30 The mental element in this incident is indicated by the Defendant's actions. We learn of the Defendant's intent to cause death from his
31 [participation in the] conspiracy to carry out the attack and from his participation in the shooting attack. The Defendant made no
32 argument that can negate what is indicated by his behavior.
33

34 **Evidentiary supplementation**

35
36 Prosecution witness 4, in his statement P/79, tells that he was sent by Ahmad Mustafa Hamed to check whether the road was free of
37 the army in the Ein Yabrud area, and that afterward he met with Ahmad Hamed, together with Yaser Hamad, prosecution witness 5,
38 and reported his findings to them. These remarks from this witness reinforce the statement of prosecution witness 5 regarding the said
39 attack, and verify the details provided by prosecution witness 5.
40

41 The Defendant is therefore convicted of the crime attributed to him in counts seven and eight.
42

43 **Ninth and tenth counts**

44
45 In the ninth and tenth counts, the Defendant is charged with intentionally causing the death of Shalom Har Melech of Blessed
46 Memory, and the wounding of Limor Har Melech, on August 29, 2003. According to the indictment, the shooting at the decedent and
47 his wife was carried out by Ahmad Mustafa Hamed and Farah Hamed, and the Defendant was the one who transported those who
48 carried out the attack to the planned site of the attack, and after the attack, took them away from the site.
49

50 **The factual basis**

51
52 Prosecution witness 2, in his statement P/68, on page 4, lines 5-24, describes the attack that he carried out with Ahmad Mustafa
53 Hamed on the Allon Road, with the Defendant acting as the driver:
54
55

56 **L_C180915**

57 [stamp:] Correct copy [signature]
[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria
[stamp:] District Officer, Netanya. 9338
[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 *“Three months after the attack at Yabrud bridge, in which four settlers were injured, I met with Ahmad Mustafa and Mua’yed*
5 *Shukri Hamad at a place near my home where we hid the weapons, and we planned a shooting attack, and Ahmad Mustafa*
6 *proposed a shooting attack on the Allon Road near the dirt road to Mayar, and we agreed to this suggestion...and Mua’yed was in*
7 *the Subaru, driving, and I and Ahmad Mustafa went out of the vehicle with the Kalashnikovs and fired our automatic weapons at*
8 *the red Israeli vehicle coming from the Rimonim settlement – each of us firing about 20 bullets – and we saw that the red vehicle*
9 *stopped at the side of the road about 70 meters from us, and we ran away...”*

10
11 Prosecution witness 6, in memorandum P/84, at para. 24, tells of the execution of the attack with Farah Hamad and the Defendant in
12 the Allon Road area, at a red private vehicle. The details that this witness provides regarding the attack conform to the details provided
13 by prosecution witness 2 and provide support for the facts detailed in the ninth and tenth counts.
14

15 **Is the attack mentioned by prosecution witnesses 2 and 6 the attack in which Shlomo Har Melech of Blessed Memory was**
16 **murdered and Limor Har Melech was injured?**
17

18 The details provided by the two witnesses, prosecution witness 2 and prosecution witness 6 regarding the location of the attack, its
19 date, the color of the vehicle and the fatal consequence, conform to the agreed-upon facts indicated in the ninth count. Likewise, the
20 number of bullets fired by the attackers and the fact that according to expert opinion ZB 73623/03/07, the bullets were fired from two
21 different Kalashnikov rifles, also conform to the statements of the two prosecution witnesses. It is also important to note that
22 according to the expert opinion, there was a connection between the cartridge casings used in the execution of this attack and other
23 attacks carried out by the cell, such as the attacks that were the subjects of counts six, five and three. Therefore there is no doubt left in
24 my mind that the attack carried out by the Defendant and the members of his cell is the same attack in which Shlomo Har-Melech of
25 Blessed Memory was murdered and his wife was wounded.
26

27 **The Defendant’s part in the crime**
28

29 The fact that the Defendant was one of the planners of the attack, as is indicated by the statement of prosecution witness 2, even
30 though he was not the prime actor, means that there is no doubt that he was part of the inner circle of the attackers and thus an
31 accomplice in the execution of the crime.
32

33 **The mental element**
34

35 As with the other counts, in this incident the Defendant’s intent to cause death is indicated from his conspiring to carry out the attack
36 from close range, against those traveling in a vehicle, and from his behavior and from the fact that he took part in the execution of the
37 attack.
38

39 **The evidentiary supplementation**
40

41 As stated, the statements of prosecution witnesses 2 and 6 were submitted with the unqualified consent [of the defense], and therefore,
42 according to the rule in **Abu Hilal**, they require no evidentiary supplementation. Nevertheless, these statements constitute increased
43 reinforcement for each other, as required for external statements of accomplices which were not submitted with [the parties’] consent.
44 We must therefore convict the Defendant of the crimes attributed to him in the ninth and tenth counts.
45

46 **The eleventh count**
47

48 In this count, the Defendant is accused of the crime of conspiring to intentionally cause death through the placement of an explosive
49 device to which the Defendant and his accomplices had attached [metal] bolts in order to increase its strength.
50

51 This count is based on the statements of prosecution witness 2, P/71 on page 2 and on the statement of prosecution witnesses 3, P/73
52 on page 6.
53
54

55 **L_C180916**
56

[stamp:] Correct copy [signature]
[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria
[stamp:] District Officer, Netanya. 9338
[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 Prosecution witness 3, in his statement P/73 on page 6, line 26 notes that Ahmad Mustafa Hamed's proposal was to place an
5 explosive device next to a vehicle in which IDF officers travelled, and the members of the cell refused to do this because they were
6 concerned.
7

8 Prosecution witness 2, by contrast, notes in his statement, P/71: *And afterward we planned to carry out an attack involving leaving a*
9 *device consisting of a gas canister on the road between the Ofra road and the road that goes to Atzor by way of Dir Jarir, and the*
10 *plan was to set off the device through telephone wires, alongside a brown Nissan military vehicle in which officers travel every day.*
11

12 Since prosecution witness 3 provides a logical explanation for the fact that in the end, the attack was not carried out by the
13 Defendant's cell, and was instead carried out by a different cell, I decided to prefer, in this case, the version that favors the Defendant
14 and because of the doubt, to acquit him of the [count of] conspiring to carry out an attack consisting of placing an explosive device.
15 Regarding the improvement of the device, the two witnesses provided identical details, and this part of what is written in the
16 indictment has been proven.
17

18 The Defendant must therefore be acquitted of [the crime that] is attributed to him in the indictment, conspiracy to intentionally cause
19 death, and to instead convict him of the crime of trafficking in weaponry, pursuant to section 2 of the Order Concerning Trade in
20 Military Equipment.
21

22 **Twelfth, thirteenth, fourteenth and fifteenth counts**

23
24 In these counts, the Defendant is accused of intentionally causing the deaths of three IDF soldiers, **First Sergeant Erez Idan of**
25 **Blessed Memory, Sergeant Elad Pollack of Blessed Memory and Sergeant Ro'i Yaakov Solomon of Blessed Memory**, and of
26 wounding an additional soldier, a member of the same force as the three soldiers who were killed.
27

28 According to the indictment, the members of the second military cell, which was under the command of Hisham Hijazi, proposed an
29 attack against the patrol of IDF soldiers that passed through Ein Yabrud every day. Hisham Hijazi, accepted this proposal, obtained
30 the necessary approvals from his commanders and decided to include in the plan for the attack all the members of the Hamas militant
31 cells that were connected to him.

32 As the Defendant's cell was also included in the plan, the Defendant and the members of his cell agreed to join in the execution of the
33 attack, and as was agreed among the members of the cell, the task of shooting at the soldiers were designated for the Defendant, Farah
34 Hamad and Ahmad Mustafa Hamad, while Khaled Omar was supposed to serve as the driver and lookout, and Yaser Hamad was
35 supposed to warn of the arrival of IDF forces from the Ofra settlement. The Defendant and the members of his cell monitored the
36 soldiers in the patrol in order to learn of their movements, and they also located an ambush spot for carrying out the attack.

37 On the date of the attack, the Defendant and the members of his cell equipped themselves with four Kalashnikov rifles and an M-16
38 rifle, and Khaled Omar transported them to the place that had been set for the ambush. Ahmad Mustafa, who traveled in a different
39 vehicle, picked up two members of the second cell and brought them to the ambush point. Khaled Omar who served as the driver of
40 the getaway car according to the plan, waited for the members of the cell alongside the mosque in Ein Yabrud.

41 The Defendant and four accomplices (from the two different cells), equipped with weapons that the Defendant and his accomplices
42 brought – four Kalashnikov rifles and an M-16 rifle, waited at the ambush point for the patrol of IDF soldiers.

43 When the patrol of the four IDF soldiers approached the ambush site, the Defendant and his accomplices fired at them with the
44 intention to cause their deaths. The three IDF soldiers, **First Sergeant Erez Idan of Blessed Memory, Sergeant Elad Pollack of**
45 **Blessed Memory, and Sergeant Ro'i Yaakov Solomon of Blessed Memory** fell on the road from the shooting carried out by the
46 Defendant and his accomplices and an additional soldier was wounded and disappeared from the shooters' field of vision. The
47 Defendant and his accomplices approached the IDF soldiers and shot them while they were still lying on the road, to make certain that
48 they had been killed. The Defendant and his accomplices took the IDF soldiers' short M-16 rifles and escaped from there in the
49 vehicle of Khaled Omar, who picked up the cell members in his vehicle.
50

51 **The factual basis**

52
53
54 **L_C180917**
55
56

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 The attack which is the subject of counts 12-15 was an attack in which the members of the two military cells participated, and
5 therefore each of prosecution witnesses 2-12 tells of this attack, each one from his point of view, according to the role that he played
6 in the framework of the attack. It should be recalled that the members of Hisham Hijazi's cell who took part in the attack did not know
7 the Defendant ([because] the two cells were exclusive of each other) and they therefore do not mention him in their statements, but
8 they note that operatives in an additional cell whom they did not know took part in the attack.
9

10 Prosecution witness 2 in his statement, P/68, on page 4, line 25 through page 6, line 20, describes the execution of the attack in full
11 and the Defendant's part in its execution.
12

13 *"The fourth attack, which we did in Ein Yabrud, approximately three weeks before Ramadan, I met with Khaled and with Ahmad
14 Mustafa and Mua'yed in the house, and we planned the execution of a shooting attack on an IDF patrol who were walking on foot
15 in the Ein Yabrud village. Everyone knows that the soldiers walk on foot each day, at the same time, on the main road of Ein
16 Yabrud.*

17 *The patrol walks on foot between the hours 4 p.m. and 8 p.m., and inspects the residents of Ein Yabrud. And two days before this
18 attack, I and Ahmad Mustafa and Mua'yed and Khaled set out to Ein Yabrud in the evening to see where we would carry out the
19 attack on the patrol of soldiers. We set off in Mua'yed's gray Subaru vehicle. Not the vehicle that took part in the attacks, but
20 Mua'yed's private vehicle, a second vehicle. We set off in this vehicle from Silwad to Ein Yabrud and on the main road we saw the
21 4 soldiers that were walking on the road and the soldiers stopped the vehicle ahead of us for an inspection and we asked the
22 residents of Ein Yabrud where exactly the soldiers walked and they told us and we chose a spot on the way to carry out the attack.
23 There was a wall of a house next to the main road.*

24 *And Ahmad Mustafa bought a white Mitsubishi vehicle for the attack and the day before the attack, Ahmad brought with him four
25 Kalashnikovs and a Beretta gun, and I and Mua'yed and Khaled and Ahmad Mustafa met near my home in a weapons hiding
26 place, there was an M-16 there and pistols, and we cleaned the weapons and set up to carry out the attack the next day at 4:30 p.m.
27 And we hid the weapons under some grapes and on the day of the attack, at 4:00 p.m., I came to Ahmad Mustafa to his house, to
28 take the Mitsubishi. And afterward, I came in the Mitsubishi to the place where the weapons were hidden, and afterward Ahmad
29 Mustafa came to this place in a red Opal vehicle with Mua'yed and Khaled. Khaled was the driver of the red Opal vehicle that
30 belonged to the brother of Ahmad Mustafa, whose name was Amjad, who was in America. And we put all the weapons in the
31 Mitsubishi and Ahmad Mustafa traveled in the white Mitsubishi with the weapons and we, I and Mua'yed and Khaled the driver
32 traveled in the Opal before him, to open the way for the Mitsubishi, [to make certain that] the army wouldn't be there.*

33 *And at about 5:30 p.m. we reached the main road in Ein Yabrud, about half an hour after the evening prayer, and we were in the
34 Mitsubishi and the Opal, next to the school in Ein Yabrud, and Ahmad Mustafa got out of the Mitsubishi and gave us a case with 4
35 Kalashnikovs and an M-16 and 3 face masks (akni'a). Ahmad travelled in the Mitsubishi on the main Ein Yabrud road until next
36 to the wall, and stopped behind the house with the wall and we went with the weapons and the masks to the house with the wall.*

37 *And afterwards Ahmad Mustafa came to us and we put the masks on and we hid behind the stone fence. And each one had a
38 weapon with him. I had an M-16 and Mua'yed had a Kalashnikov and Ahmad Mustafa had a Kalashnikov and Khaled was the
39 lookout with the cell phone, [he] saw where the soldiers were walking and two more masked men came whom I don't know and
40 took 2 Kalashnikovs and we waited for the soldiers and after about half an hour that we waited behind the wall, approximately 70
41 meters from the side of the house and approximately 270 centimeters from the side of the road, because there is dirt on the side of
42 the house. I and Mua'yed and Ahmad Mustafa hid and put on masks and we also put masks on us behind the wall and Khaled
43 called my cell phone and told me that the soldiers were coming to us and I told everyone to get ready to shoot and then I saw the
44 soldiers that walked two in front and two in back, and we all fired at them, myself and Mua'yed and Ahmad Mustafa and the two
45 masked men, and I had a problem with the M-16 weapon and I fired only 3 bullets at the soldiers, and I saw that the soldiers were
46 on the floor and we went to the soldiers and Mua'yed and Ahmad Mustafa and two masked men fired at the soldiers who were
47 lying on the floor on the road, and we took the weapons from the soldiers; they had a short M-16 and we put the weapons in the
48 Mitsubishi and Khaled came in the red Opal vehicle and I and Mua'yed and Ahmad Mustafa traveled in the Opal to Silwad and
49 the two masked men got into the Mitsubishi and traveled in the direction of Ofra with all the weapons that there were. I saw only 3
50 soldiers dead on the floor on the main road, I don't know what happened to the fourth soldier, maybe I didn't see him."
51*

52 L_C180918
53

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 This statement supports the facts set out in the indictment with regard to the Defendant as the prime actor in terms of the commission
5 of the crime. According to this testimony, the Defendant was a full partner in the planning of the attack and took part in the shooting at
6 the soldiers and afterward in making certain that they were killed.
7

8 Prosecution witness 3, in his statement P/72 on page 9, line 9, also provides a detailed description of the execution of an attack in
9 October of 2003, directed at a patrol of IDF soldiers. The witness notes that the Defendant was a partner in the planning and in the
10 monitoring that was carried out for the purpose of carrying out the attack and also participated in the attack itself, being armed with a
11 Kalashnikov rifle. This witness was not present at the site of the attack itself, because he served as a driver, but he provides exact
12 details regarding the preparations for the attack and regarding the target, meaning a patrol of IDF soldiers which he saw, and regarding
13 the type of weapons and the site of the attack.
14

15 Prosecution witness 5, in his statement P/81 on page 8, line 9-26, also talks about the attack. This witness also – in accordance with his
16 role – was not among the shooters, but was instead the one who warned of the approach of IDF forces, and his statement verifies
17 details provided by the other witnesses. According to the statement of this witness, the Defendant called him and told him that they
18 had carried out the attack, which constitutes an external admission of the Defendant, to one who is not in a position of authority, and
19 reinforces the direct incrimination made by other witnesses.
20

21 Prosecution witness 6, in his statement P/84 in para. 25, tells of the planning of the attack and of its execution in detail, and
22 incriminates the Defendant with regard to participation in the attack consisting of the murder of three IDF soldiers.
23

24 In addition, the witnesses that belonged to the second cell, in their statements, tell of this attack without mentioning the Defendant's
25 name, since they did not know him.
26

27 Prosecution witness 7, Hisham Hijazi, tells of the attack in memorandum P/24, beginning with para. 7.76; he was also not among the
28 shooters themselves but he was one of those who planned the attack.
29

30 Prosecution witness 8, in his statement P/39 on page 7, line 4-23, tells of the attack as being among a number of matters that were told
31 to him by Hisham Hijazi, but he says that because he was Hisham's superior, he gave him the approval to carry out the attack. This
32 witness did have a part in taking the weapons of those who carried out the attack and the weapons of the IDF soldiers, and in
33 photographing them for the purpose of claiming responsibility. Even though this is not direct testimony, it reinforces the other
34 statements included in the evidentiary material.
35

36 Prosecution witness 9, in his statement P/44 on page 5, beginning at line 5, tells of the attack and about his part in this attack.
37

38 Prosecution witness 10, in his statement P/46 on page 5, line 2 et seq. tells of his participation in the attack on the patrol of four IDF
39 soldiers and of the fact that he gathered information about the soldiers and that in the attack itself, he served as a lookout.
40

41 Prosecution witness 11, who was one of those who fired at the IDF soldiers, tells about the attack in his statement P/57 on page 5, line
42 21 et seq. This witness notes in his statement that together with him and his fellow cell member, two or three masked men took part,
43 and he tells of the types of weapons that they used in carrying out the attack. This witness, however, did not know the Defendant and
44 therefore does not mention him by name, but provides details identical to those provided by prosecution witnesses 2 and 6, regarding
45 the manner in which the attack was carried out.
46

47 Prosecution witness 12, who was also one of the shooters in the attack, speaks of it in his statement P/60 on page 11, line 17 et seq.
48 This witness also provides the same details regarding the execution of the attack and also tells that he was able to identify Ahmad in
49 the Silwad cell, because he knew him from the time that they were in prison together.
50

51 In light of all this, I find that the factual basis in counts 13, 12, 14 and 15 has been proven beyond a reasonable doubt.
52

53 **L_C180919**
54

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 ***Was the attack that the witnesses talk about in their statements the attack in which the three IDF soldiers, First Sergeant Erez Idan***
5 ***of Blessed Memory, Sergeant Elad Pollack of Blessed Memory and Sergeant Ro'i Yaakov Solomon of Blessed Memory, were***
6 ***murdered, and an additional soldier was wounded?***
7

8 The details provided by the witnesses in their statements, as described above, conform, regarding all parameters, to the attack
9 described in count 12, the facts of which are agreed upon. There is conformity in terms of the date of the attack, its place and the
10 number of soldiers in the patrol, the manner in which the attack was carried out and the taking of the weapons. The prosecution
11 witnesses' statements conform to the findings in the expert opinion submitted in the context of the agreed-upon facts, ZB 78614/03/07
12 both with regard to the many bullets that were fired and with regard to the type of weapons (four different Kalashnikov rifles and one
13 M-16 rifle) and the identity of the rifles used in this attack and those with which the other attacks were carried out by members of the
14 cell, such as the attacks that are the subject of the sixth, fifth and fourth counts.
15

16 I am therefore persuaded beyond a reasonable doubt that the Defendant and the members of his cell are the ones who carried out the
17 attack in which the three IDF soldiers were killed and an additional soldier was wounded.
18

19 **The mental element**

20

21 In this incident, the Defendant's behavior, meaning the direct shooting from close range at the IDF soldiers and the additional firing
22 after the soldiers fell on the road to make sure they had been killed, does not leave any doubt regarding the Defendant's intention to
23 cause the soldiers' deaths.
24

25 **The evidentiary supplementation**

26

27 All the statements regarding the attack that is the subject of counts 12, 13, 14 and 15, as described above, verify and reinforce each
28 other and constitute evidentiary supplementation for each other, as required by law.
29

30 **Sixteenth count**

31

32 In this count, the Defendant is accused of a crime the substance of which is an attempt to cause death. According to the plan thought
33 of by Hisham Hijazi, the members of the cells would make use of a truck that would collide into an IDF soldiers' vehicle and after the
34 members of the cell fired at the soldiers and killed them, they would capture the soldiers' bodies and hide them for the purpose of
35 [obtaining the] release of Palestinian prisoners, among whom was Hisham's brother.
36

37 This attack was planned to be carried out by the members of the two cells, and the Defendant, together with the members of his cell
38 agreed to take part in the plan. The Defendant and the members of the two military cells set off to carry out the planned attacks on two
39 occasions, being equipped with Kalashnikov rifles, [but it] did not succeed because no military jeep passed by the place. An additional
40 attempt to set off for the planned attack did not succeed because the members of the cells saw that there was alert movement by IDF
41 forces.
42

43 **The factual basis**

44

45 As stated, because the members of the two cells were supposed to participate in this attack as well, all of witnesses 2-12 relate to this
46 incident in their statements. At the same time, prosecution witnesses 7-12, who belonged to the second cell and not to the Defendant's
47 cell, and who did not know the Defendant, do not mention his name in their statements, but they do relate to the fact that the members
48 of the Silwad cell (the Defendant's cell) did take part in the attempt at carrying out the attack. The following is the evidentiary
49 material that supports this count, and in which the Defendant is incriminated by name by the members of his cell:
50

- 51 a. Statement of prosecution witness 2, P/68, on page 6, line 27 et seq.
 - 52 b. Statement of prosecution witness 3, P/72, on page 10, line 14 et seq.
 - 53 c. Statement of prosecution witness 4, P/77, on page 6, line 12 et seq.
- 54

55 **L_C180920**
56

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006

Case Number: 1173/04

- 3
4 d. Statement of prosecution witness 5, P/81, on page 9, line 1 et seq.
5 e. Memorandum of the questioning of prosecution witness 6, P/84, para. 28-29.
6

7 The following is the evidentiary material that supports the commission of this attack and in which the Defendant is not mentioned by
8 name – statements of members of the second cell who did not know the Defendant:
9

- 10 a. Memorandum of prosecution witness 7, P/24, para. 7.89, and memorandum P/36, beginning with para. 4.1.
11 b. Statement of prosecution witness 8, P/39, on page 7, line 27 et seq.
12 c. Statement of prosecution witness 9, P/44, on page 6, line 8 et seq.
13 d. Statement of prosecution witness 10, P/48, on page 2, line 10 et seq. and this witness' memorandum, P/55, at para. 5.2.
14 e. Statement of prosecution witness 11, P/57, on page 7, line 10 et seq.
15

16 I have found that the factual basis in Count 16 has been proven. Similarly, the acts of the Defendant and his accomplices went beyond
17 the definition of preparation and reached the level of an attempt because they set out when they were equipped with suitable weapons
18 and in accordance with the plan that had been made in order to carry out the attack. The failure to carry it out resulted from the fact
19 that no military jeep arrived at the site, but the Defendant and his accomplices, from their perspective, did all that was needed of them
20 in order to carry out the attack, and their acts therefore fall within the definition of an attempt, as has also been held in the case law.
21

22 **The mental element**

23
24 The mental element is indicated by the plan of the Defendant and his accomplices itself. The objective to which the Defendant and his
25 accomplices had agreed was causing the deaths of the soldiers and the taking of their bodies for the purpose of negotiating for the
26 release of prisoners. This indicates the intention to cause death. Similarly, the intention to complete the crime is indicated by the fact
27 that the Defendant and his accomplices set off, on two occasions, to carry out the plan, as required with respect to the crime of
28 attempt.
29

30 **The evidentiary supplementation**

31
32 As stated, the evidentiary material was submitted with the unqualified consent of the defense (other than with respect to prosecution
33 witnesses 8 and 9) and therefore, according to the case law, no evidentiary supplementation is required. At the same time, in this case,
34 the various statements, as stated above, verify and reinforce each other and constitute evidentiary supplementation as required by the
35 rules of evidence in cases in which material has not been submitted with [the parties'] consent.
36

37 In addition, I also found reinforcement for the statements of prosecution witnesses 2-12 regarding this count in the Defendant's
38 statement P/67, on page 5, lines 11-17. The Defendant was asked in this instance for his response regarding what was stated in the
39 statement of prosecution witness 2 regarding the planned attack which is the subject of count 16. The Defendant's response - "*this*
40 *attack did not succeed but other attacks will succeed with God's help*" (as in the original) - constitutes a type of primary admission
41 that points to the fact that the Defendant knows what the matter is and is connected to the subject.
42

43 Therefore, the Defendant is to be convicted of the crime attributed to him in the sixteenth count.
44

45 **The honorable Presiding Judge, Major Yair Tirosh**

46
47 I concur

48 49 **The honorable Judge Major Michael Ben David**

50
51 I concur.
52
53

54 **L_C180921**
55

[stamp:] Correct copy [signature]

[stamp:] Military Appeals Court — Judea and Samaria

[stamp:] District Officer, Netanya. 9338

[signature] [stamp:] 4584482. Major Elinor Barazani, District Officer, Netanya

1 Date: 15 Tamuz, 5766
2 July 11, 2006
3

Case Number: 1173/04

4 **Conclusion**
5

6 In summation, we have acquitted the Defendant of the crime attributed to him in the eleventh count and have instead convicted him of
7 a crime involving trade in military equipment pursuant to section 2 of the Order Concerning the Prohibition of Trade in Military
8 Equipment. We have also decided to convict the Defendant of the crimes attributed to him in counts, 1, 2, 3, 4, 6, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12,
9 13, 14, 15 and 16, according to what is written in the indictment.
10

11 **Handed down and published today, July 11, 2006, in open court and in the presence of the parties.**
12

13 [signature]
14 **Judge**

[signature]
Presiding Judge

[signature]
Judge

15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41 **L_C180922**
42

בית המשפט הצבאי יהודה

נאמן למקור

בפני כב' האב"ד: רס"ן יאיר תירוש
השופטת: רס"ן דליה קאופמן
השופט: רס"ן מייקל בן-דוד

התביעה הצבאית
(באמצעות סרן שגיב ליכטמן)

נגד

הנאשם: מואיד שוכרי עבד אלחמיד חמאד ת.ז. 901186403 / שב"ס
(באמצעות ב"כ עו"ד איליא תיאודורי)

נימוקי גזר הדין

הנאשם הורשע כמפורט בהכרעת הדין בסדרה ארוכה של עבירות אשר כוללות חברות בחולייה צבאית של ארגון החמא"ס ותכנון וביצוע פיגועי ירי רבים. במסגרת אותה חולייה ביצעו הנאשם וחבריו מספר פיגועי ירי בהם נרצחו שלושה חיילי צה"ל ושלושה אזרחים ישראלים.

כפי שעולה מהכרעת הדין הנאשם היה שותף מלא לאותם פיגועים, בחלק מהם הוא היה היורה ובאחרים מילא תפקידים אחרים כגון תצפיתן או נהג הרכב הממלט.

בכל אחד מהפיגועים שבהם השתתף, היה הנאשם שותף לתכנית ונטל חלק מרכזי בביצוע.

מעשיו של הנאשם נעשו בצורה אינטנסיבית וקדחתנית על מנת לזרוע הרג וזאת מבלי להבחין בין חיילים, אזרחים, גברים, ילדים ונשים.

כמפורט בכתב האישום הנאשם השתתף בפיגוע שבוצע כנגד סיור חיילי צה"ל בעין יברוד ובו נהרגו שלושה חיילים, סמל רועי יעקוב סולומון ז"ל, סמל אלעד פולק ז"ל וסמ"ר ארז עידן ז"ל.

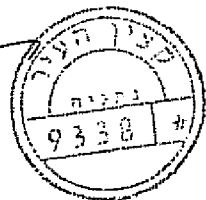
הנאשם אשר היה שותף מלא לתכנית, להכנות לביצוע הפיגוע ואף ירה, יחד עם פעילים נוספים לעבר חיילי צה"ל בכדי לגרום למותם.

כמפורט בהכרעת הדין הנאשם וחבריו לא הסתפקו בכך, ולאחר שחיילי צה"ל נפלו על הארץ, הם התקרבו אליהם וירו בהם גם מטווח קצר על מנת לוודא את הריגתם.

חייל צה"ל נוסף שהיה במקום נורה על ידי הנאשם וחבריו לאחר שנפצע התמוטט בצד הכביש בעקבות הירי.

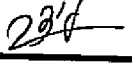
בנוסף לכך, הנאשם וחבריו לחולייה בצעו שורה נוספת של פיגועי ירי קטלניים בהם נרצחו דוד ציון ז"ל, אסתר גאליה ז"ל ושלוש חר-מלך ז"ל. כמפורט בהרחבה בהכרעת הדין באותם פיגועים נפצעו אזרחים נוספים.

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

**APOSTILLE
(CONVENTION DE LA HAYE 5 DU OCTOBER 1961)**

1. STATE OF ISRAEL		מדינת ישראל	.1
2. THIS PUBLIC DOCUMENT HAS BEEN SIGNED BY MR./MS	ברוני אלינור
BARAZANI ELINOR	מסמך ציבורי זה נחתם בידי מלגב'	.2
3. ACTING IN THE CAPACITY OF NATANIA CITY OFFICER FOR MILITARY MATTERS		המכהן בתור קצינת העיר נתניה	.3
4. BEARS THE SEAL/STAMP OF THE MINISTRY OF	צבא ההגנה לישראל
ISRAELI DEFFENCE	נושא את החותם/חותמת של משרד	.4
5. CERTIFIED AT THE MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS		אושר במשרד החוץ	.5
6. THE	5/10/2011	ביום	.6
7. BY	LIDAR RAHIMA
CONSULAR BUREAU	לידר רחימה
חטיבת הקונסולרית	על-ידי .7
8. NO 528784.		מס' 528784	.8
9. SEAL/STAMP		חותם/חותמת	.9
10. SIGNATURE, JERUSALEM		חתימה, ירושלים	.10

בנוסף לכך, בסמוך למעצרו, נטל הנאשם חלק בתכנית שהגו חברי התשתית הצבאית אליה השתייך ואשר נועדה לגרום לרצח חיילי צה"ל, לאחר ביום התנגשות ברכבם, הטיפת גופות החיילים על מנת לנהל מו"מ על שחרור אסירים פלסטינים. אף שהנאשם וחבריו ניסו לממש תכניתם זו מספר פעמים בסופו של דבר, נעצרו חברי התשתית בטרם הספיקו לממשה.

התובע הצבאי בטיעונו לעונש הדגיש את חומרת מעשיו של הנאשם את אבן של משפחות הנרצחים ואת כאבם של הפצועים.

אף דבריו של הנאשם בדברו האחרון בבית המשפט לפיו ברצונו לראות את המשפחות של האנשים שנהרגו וברצונו לנשק את הרובה איתו ביצע את הירי מוכיחים כאלף עדים כי דרכו של הנאשם דרכי הרג הן, וכי אם ישוחרר לא יהסס לשוב ולפגוע באחרים.

מעשיו של הנאשם אשר גרמו למותם של שישה אנשים חפים מפשע, אינם מותירים ספק כי מקומו של הנאשם איננו בחברת בני האדם החופשיים.

דברי הנאשם בפנינו כמו גם מעשיו מעידים כי ראוי שיהיה מאחורי סורג ובריח עד שיחזיר את נשמתו לבורא העולם.

לסיכום, לאחר ששמענו את טיעוני הצדדים ועל פי עיקרון קדושת החיים החלטנו לגזור על הנאשם מאסר עולם בגין כל אחת מהנפשות שנטל, כפי שנקבע לא אחת בהלכה הפסוקה.

כן החלטנו לגזור על הנאשם מאסר עולם נוסף בגין העבירות הנוספות בהן הורשע, לרבות, פציעתם של גברים, נשים וילדים חפים מכל פשע.

אשר על כן, ירצה הנאשם את העונשים הבאים:

- א. בגין גרימת מותה בכוונה של אסתר גאליה ז"ל - מאסר עולם.
- ב. בגין גרימת מותו בכוונה של דוד ציון ז"ל - מאסר עולם.
- ג. בגין גרימת מותו בכוונה של שלום הר - מלך ז"ל - מאסר עולם.
- ד. בגין גרימת מותו בכוונה של סמל רועי יעקוב סולומון ז"ל - מאסר עולם.
- ה. בגין גרימת מותו בכוונה של סמל אלעד פולק ז"ל - מאסר עולם.
- ו. בגין גרימת מותו בכוונה של סמ"ר ארז עידן ז"ל - מאסר עולם.

בגין יתר העבירות בהן הורשע הנאשם - מאסר עולם נוסף.

כל העונשים ירוצו במצטבר כך שסה"כ ירצה הנאשם שבעה מאסר עולם מצטברים.

עותק מנימוקי גזר הדין יועברו ע"י מזכירות בית המשפט לצדדים זכות ערעור תוך 30 ימים.

ניתן והודע היום, 18/12/06, בפומבי ובמעמד הצדדים.

אב"ד

שופט

נאמן למקור

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' האב"ד: רס"ן יאיר תירוש
השופט: רס"ן מייקל בן-דוד
השופטת: רס"ן דליה קאופמן

התביעה הצבאית
(באמצעות סרן שגיב ליכטמן)

נגד

הנאשם: מואיד שוכרי עבד אלחמיד חמאד ת.ז. 901186403 / שב"ס - נוכח
(באמצעות ב"כ עו"ד איליא תאודורי- לא נוכח)

רמ"שית: רב"ט יפית קדישמן
מתורגמן: סמ"ר רמי עזי

אב"ד פותח את הישיבה ומזהה את הנאשם.

גזר דין

לאחר ששקלנו את חומרת מעשיו של הנאשם, שמענו את טיעוני הצדדים לעונש ואת דברו האחרון של הנאשם החלטנו לגזור עליו את העונשים הבאים:

- א. בגין גרימת מותה בכוונה של אסתר גאליה ז"ל- מאסר עולם.
- ב. בגין גרימת מותו בכוונה של דוד ציון ז"ל- מאסר עולם.
- ג. בגין גרימת מותו בכוונה של שלום הר- מלך ז"ל- מאסר עולם.
- ד. בגין גרימת מותו בכוונה של סמל רועי יעקוב סולומון ז"ל- מאסר עולם.
- ה. בגין גרימת מותו בכוונה של סמל אלעד פולק ז"ל- מאסר עולם.
- ו. בגין גרימת מותו בכוונה של סמ"ר ארז עידן ז"ל- מאסר עולם.

בגין יתר העבירות בהן הורשע הנאשם אנו גוזרים עליו מאסר עולם נוסף.

כל העונשים ירוצו במצטבר כך שסה"כ ירצה הנאשם שבעה מאסר עולם מצטברים.

נימוקי גזר הדין המלאים יפורסמו בהמשך.

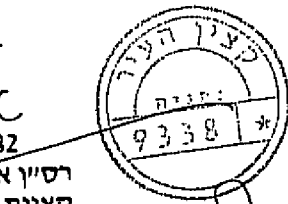
זכות ערעור תוך 30 ימים מפרסום הנימוקים.

ניתן והודע היום, 9/10/06, בפומבי ובמעמד הצדדים.

אב"ד

שופט

נאמן למקור

שופטת

בית המשפט הצבאי יהודה

בפני כב' האב"ד: רס"ן יאיר תירוש
השופטת: רס"ן דליה קאופמן
השופט: רס"ן מייקל בן-דוד

התביעה הצבאית

נגד

הנאשם: מואיד שוכרי עבד אלחמיד חמאד ת.ז. 901186403 / שב"ס
(באמצעות ב"כ עו"ד איליא תיאודורי)

הכרעת דין

השופטת רס"ן דליה קאופמן

א. מבוא

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן הכולל שישה עשר פרטי אישום. לנאשם מיוחסות עבירות שעניינן חברות בהתאחדות בלתי מותרת, פגיעה בביטחון האיזור, קשירת קשר לגרימת מוות בכוונה, ניסיון לגרימת מוות בכוונה וגרימת מוות בכוונה. לנאשם מיוחסת השתתפות בפגיועי ירי בהם נגרם מותם של 6 בני אדם ופציעתם של נוספים. בישיבה מיום 13/9/05 כפר הנאשם בכתב האישום.

ב. חומר הראיות בתיק

הצדדים הגישו לבית המשפט ביום 16/05/05 הודעה משותפת על עובדות מוסכמות. במסגרת זו, הודיעו הצדדים כי הפרטים הנוגעים לפיגועי הירי המוזכרים בפרטי האישום השלישי, הרביעי, החמישי, השישי, השביעי והשמיני, התשיעי והעשירי וכן הפרטים הנוגעים לפיגוע הירי המוזכר לפיגוע נשוא פרטי האישום השנים עשר, שלושה עשר, הארבעה עשר והחמישה עשר, אף הם מוסכמים. התביעה הצבאית הגישה בנוסף חוות דעת מומחה בקשר לכל אחד מהפיגועים בנוגע לקליעים שנאספו מזירות הפיגועים. חוות דעת אלה אף שהתקבלו בתיק בית המשפט לא סומנו ועל כן הן מסומנות במסגרת זו ת/86 - 91 עפ"י סדרן.

בהמשך הישיבות בתיק הסכים ב"כ הנאשם להגשת חומר הראיות הנוגע לעדי התביעה 8 ו-9 וזאת בכפוף לצורך בתוספת ראיתית. בישיבה מיום 24/11/05 הסכים ב"כ הנאשם להגשת חומר החקירה הנוגע ליתר העדים בתיק והנאשם ויתר על ניהול פרשת הגנה בכפוף לכך שהדבר לא יהווה חיזוק לראיות התביעה.

ג. טיעוני הצדדים

התביעה הצבאית בסיכומיה ביקשה להרשיע את הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. התביעה הצבאית ביקשה ליתן אמון בהודעות העדים אשר הוגשו בהסכמה לבית המשפט ומבלי שהעדים נתקרו נגדית.

התביעה הצבאית הפנתה בסיכומיה להודעות המפלילות את הנאשם בכל אחד מהפרטים המיוחסים בכתב האישום וציינה כי גם לו נדרשה תוספת ראיתית הרי שהודעות העדים השונים מחזקות האחת את השניה.

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

התביעה הצבאית התייחסה בסיכומיה להודעות המפלילות בקשר לכל אחד מהפיגועים וההתאמה בין דברי העדים ובין פרטי הפיגועים, אשר הינם בגדר עובדות מוסכמות בין הצדדים.

הסניגור בסיכומיו התמציתיים העלה שתי טענות מרכזיות שיש בהן כדי להביא לזיכוי הנאשם לשיטתו. ראשית טען הסניגור כי הנאשם הכחיש את כל העבירות המיוחסות לו וכי לא קיימת תוספת ראיתית להודעות העדים. בנוסף טען הסניגור כי לא קיימת התאמה בין הפיגועים שהתבצעו ובהם נגרם מותם של שלושה חיילי צה"ל ושלושה אזרחים ובין ההודעות של העדים בתיק ומשכך אין מדובר באותם אירועים.

ד. שאלות מהימנות ומשקל

כאמור הוגש חומר הראיות במלואו בהסכמת ההגנה ומבלי שעדי התביעה נחקרו. החומר הנוגע לעדי התביעה תביעה 8 ו-9 הוגש בהסכמת ההגנה ובכפוף לכך שתידרש להודעותיהם תוספת ראיתית.

עפ"י הלכת אבו הלאל (עד"י אי"ש 114/01) משמעות ההסכמה להגשת חומר ראיות היא כי ההגנה לא חולקת על תוכנו של חומר זה. בנוגע לחומר הראיות אשר לגביו צוינה הסתייגות בנוגע לתוספת ראיתית, הרי שלא ניתן יהיה להרשיע את הנאשם על בסיס אותו חומר מבלי שתמצא לו תוספת ראיתית בחומר הראיות.

קראתי בתשומת לב את חומר הראיות שהוגש לבית המשפט ולצורך קביעת מהימנותו של החומר נתתי דעתי גם למבחן הפנימי וגם למבחן החיצוני, כפי שנקבע בפסיקה:

הודעת הנאשם - ת/67 – הנאשם בהודעתו הכחיש את העבירות המיוחסות לו וכאשר חוקר המשטרה מעמת אותו עם הודעותיהם של עדים אחרים הנאשם משיב על כל האירועים כי זה שקר או שהעד שקרן. הנאשם נשאל מדוע שכל האנשים הללו יגידו עליו שקרים כאלה ומשיב שאינו יודע על כך דבר. כידוע כאשר נאשם מבקש לסמוך על הדברים שהינם לטובתו בהודעתו המשטרתית עליו להעיד בבית המשפט והנאשם שבפנינו לא העיד. כמו כן מכיוון שהכחשתו של המשיב גורפת ללא מתן כל הסברים מלבד טענה כי שאר העדים משקרים, לא מצאתי ליתן להכחשתו זו משקל.

מאידך בהודעת הנאשם בעמוד 5 שורות 11-17 נשאל הנאשם אודות האמור בהודעתו של פרח האמד, בנוגע לתכנון הפיגוע נשוא פרט אישום 16 בכתב האישום והנאשם השיב:

"תשובה – הפיגוע הזה לא הצליח אבל פיגועים אחרים כן יצליחו בעזרת ה'"

אמנם אין מדובר כאן בהודאה, אולם ניתן לראות בהתבטאות זו של הנאשם כמעין ראשית הודיה. יודגש כי הודעת הנאשם הוגשה בהסכמת ההגנה ומבלי שהועלו טענות כלשהן לגובה האמרה בנוגע לדיוק הרישום.

הודעות עד תביעה מס' 2 פרח האמד – ת/68, ת/69, ת/70 ו- ת/71 – הודעותיו של עד זה הינן מפורטות, סדורות והגיוניות. כמו כן הודעות אלה משתלבות בהודעותיהם של העדים האחרים. על כן מצאתי ליחס להודעות אלה משקל מלא.

הודעות ע"ת מס' 3 האלד עומר – ת/72, ת/73 ו- ת/74 – אף הודעות אלה הינן מפורטות, סדורות והגיוניות והעד מתאר את אותם האירועים אשר מתוארים גם על ידי העדים האחרים. בנוסף העד כתב הודאותיו גם בכתב ידו ושרטט את מקומות ביצוע הפיגועים. שרטוטים אלה מחזקים את מהימנות ומשקל ההודעות. כמו כן כפי שעולה מדו"ח ההובלה והצבעה ת/63 ומדו"ח הפעולה ת/64 שהוגשו בהסכמה, העד הוביל את כוחות הביטחון וחוקר משטרת ישראל, רס"ל אבי עקיבא למקום מסתור כלי הנשק שבו נמצאו ארבעה רובי קלעים שנגרסו רובי 16mm מקוצרים של חיילי צה"ל שנהרגו וכן רובה 16mm ארוך, תחמושת ורסיסים. לאחר מכן הוביל העד את כוחות הביטחון למקום מסתור נוסף

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

נאמן למקור

שגם בו נמצאו כלי נשק של החוליה. זו של העד למקום מסתור הנשק מחזקות את מהימנות הודעותיו של העד. מצאתי ליחס להודעותיו של עד תביעה 3 משקל מלא.

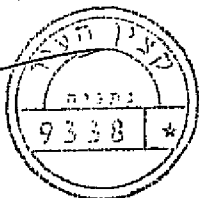
הודעות עד תביעה מס' 4 אחמד האלד חאמד – ת/77, ת/78, ת/79 ו- ת/80 – הודאותיו של עד זה הינן סדורות והגיוניות ומפורטות. כמו כן הודעות אלה משתלבות במארג הכללי של חומר הראיות ולפיכך מצאתי ליתן להן משקל מלא.

הודעות עד תביעה מס' 5 יאסר חמאד – ת/81, ת/82 ו- ת/83 – עד זה מסר הודעות מפורטות מאד, סדורות והגיוניות, המשתלבות בפרטים שמסרו יתר העדים ועל כן מצאתי ליחס להודעותיו משקל מלא.

הודעות עדי תביעה 6 – אחמד מצטפא חאמד ת/84 ו-ת/85 – בנוגע לעד זה הוגשו זכ"ד אשר נרשם ע"י חוקר השב"כ מיכה וכן הודעה משטרית בה הכחיש העד את כל המיוחס לו ומשהופנה להודעות עדים אחרים השיב כי הדברים אינם נכונים. יחד עם זאת לא היה לעד כל הסבר בנוגע לדברים שעיימם עומת ואף התכחש לשרטוטים שהוצגו לו ונשאו את שמו. בזכ"ד אשר מתעד חקירת העד מיום 21/12/03, נרשם כי העד טען תחילה שלא ביצע דבר ואולם לאחר מכן מסר גרסה לפיה השתתף בפיגועים עם שניים נוספים. בהמשך חקירתו של העד הופגש עם עם ח'אלד (המדובר בח'אלד עומר) ולאחר שזה אמר לעד כי כלי הנשק נמצאים ברשותו של העד, לאחר שהשניים החליפו מספר דברים ביניהם בנוגע למקום מסתור הנשק, כפי שמצוין בזכ"ד שרטט העד את מקום מסתור הנשק ומסר הודאה מפורטת ומסודרת מבחינה כרונולוגית בפני חוקר השב"כ. בחרתי להעדיף את הזכ"ד האמור על פני הכחשתו הגורפת והבלתי מנומקת של העד בחקירתו המשטרית. שוכנעתי כי האמור בזכ"ד נמסר ע"י העד לאחר שהופגש עם חבר חוליה אחר והבין שמעשיו נחשפו ואין טעם להמשיך ולהסתיר. כתמיכה בהודאה זו, מצאתי גם את השרטוטים שצייר העד בעצמו. אכן מדובר בזכ"ד אשר העד לא הוזהר קודם למסירת דבריו וכן אופי רישומו אינו מילה במילה. יחד עם זאת, היות שהחומר הוגש כולו בהסכמה, ולא היו טענות כלשהן כי דברי העד שובשו ע"י חוקר השב"כ ומאחר שהתייחסות אל הזכ"ד הינה כהודעה של עד ולא כהודאת נאשם ועל כן העדר אזהרה אין בה כדי להשליך במקרה זה על משקל ההודעה. על כן מצאתי ליחס לזכ"ד ת/84 משקל מלא.

הודעות עד תביעה מס' 7 השאם חג'אז – ת/23 עד ת/38 – 23/ת הינו הודעה משטרית של העד מיום 10/2/04 בה הכחיש את החשדות המיוחסים לו ולגבי פרטים ספציפיים מהודעות של אחרים הגיב כי הדברים אינם נכונים. לעומת זאת בזכ"ד חקירתו הראשונה ת/24, ביום 20/12/03, חקירה שהיתה לעד לאחר מעצרו סירב העד תחילה להודות על פעילותו עד שיוצגו לו הוכחות. לאחר שלעד הוצגו ראיות שבהם פעילים אחרים הודו בפעילות המיוחסת, החל העד למסור הודאתו בצורה כרונולוגית מפורטת, סדורה ובהירה. העד מוסר בזכ"ד פרטים מלאים, מוסר תיאור של מקומות שבהם ביצעו את הפיגועים, וכן מספר בהרחבה על ההכנות שביצעו לפיגועים. בתלק מהדברים מצוין העד כי קיבל את הדווח מאחרים לדוגמה מחאלד עומר. דברים אלה הינם כמובן בגדר עדות שמיעה והגשת הזכ"דים בהסכמה אין בה כדי לשנות עובדה זו. התרשמתי ממהימנות המידע שמסר העד מידעתי האישית ומצאתי להעדיף את הזכ"דים על פני הכחשתו בחקירת המשטרה. יודגש כי העד בהודעות המשטריות ת/23 עמ' 11 שורות 25-26 ציין: "אולי הודיתי בפניו (הכוונה לחוקר השב"כ ד.ק.) אבל לא עשיתי כלום". נראה כי לאור הפירוט הרב שמסר העד לחוקר השב"כ, הפרטים המלאים והמדויקים, גרסונו של העד באמרתו המשטרית אינה מהימנה ואין מנוס מלהעדיף את זכ"ד החקירה ת/24.

הודעותיו של ע"ת 8, מוראד ברנאני הוגשו בהסכמת ההגנה ובכפוף לצורך בתוספת ראייתית. עד זה מוסיף פרטים בכל אחת מההודעות ומפרט את הדברים שמסר. לא רק זו, אלא שבהודעתו ת/42 שורות 25 – 27 מסביר העד מדוע הוא סרב למסור הודעה בבוקר היום ולאחר שהופגש עם ג'אסר שאמר לו למסור את הדברים הוא הסכים למסור הודעה. עד זה אינו מזכיר בהודעותיו את הנאשם ועל כן הודעותיו אינן יכולות לשמש כבסיס

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה
4584482

להרשעה אלא אך ורק כתוספת ראיתית. הודעות העד הינן הגיוניות, סדורות ומפורטות ומצאתי ליתן להן משקל מלא.

הודעותיו של עד התביעה 9 ת/44 – ת/45 אשר הוגשו בהסכמת ההגנה ובכפוף לצורך בתוספת ראיתית, אינן מזכירות את שמו של הנאשם אם כי העד מתייחס בהם לאירועים המיוחסים לנאשם בכתב האישום. מאחר שהעד השנייך לחולייה אחרת שהייתה ממודרת מחולייתו של הנאשם, אין בכך כדי לסתור את הראיות האחרות בתיק. כמו כן הודעותיו של עד זה הינן סדורות והגיוניות ועל כן מצאתי ליחס להן משקל מלא.

הודעותיו של ע"ת 10 ת/46 – ת/56 – בנוגע לעד זה הוגשו בהסכמה בלתי מסויגת הן חקירותיו המשטרטיות והן זכ"די החקירה. הן עפ"י הלכת אבו הלאל והן לאחר שקראתי את ההודעות והזכ"דים ומצאתי כי הינם מפורטים מאד סדורים והגיוניים, מצאתי ליתן משקל מלא להודעות ע"ת 10.

הודעותיו של ע"ת 11 ת/57 – ת/59 – אף הודעות אלה הוגשו בהסכמה בלתי מסויגת של ההגנה. על כן עפ"י הלכת אבו הלאל אין מחלוקת בין הצדדים באשר לתוכן ההודעות. כמו כן, הודעות אלה הינן מפורטות, סדורות, הגיוניות ומשתלבות במארג של שאר העדויות בתיק ועל כן מצאתי ליתן להן משקל מלא.

הודעותיו של ע"ת 12 ת/60 – ת/62 – הודעותיו של עד זה הוגשו אף הן בהסכמה בלתי מסויגת של ההגנה ועל כן אין מחלוקת בין הצדדים בנוגע לתכנון של ההודעות. מעבר לכך, ההודעות עצמן מפורטות, הגיוניות וסדורות ומשתלבות במארג הכללי של חומר הראיות בתיק והעד אף שרטט לבקשת חוקר המשטרה את מקומות ביצוע הפיגועים השונים, על כן מצאתי ליחס להן משקל מלא.

פרט אישום ראשון

היסוד העובדתי

בפרט אישום זה מיוחסת לנאשם עבירה של חברות בחוליה צבאית של ארגון החמאס, המשתייכת לגדודי עז אדין אל קסאם, החל מאוגוסט 2002 ועד ליום מעצרו. כן מצוין בפרטי העבירה כי במסגרת החברות התאמן הנאשם עם חברי חולייתו בירי מרובי סער ואקדח.

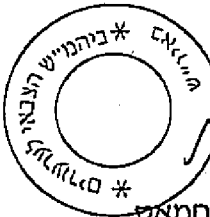
ע"ת 3, חאלד עומר בהודעתו ת/72 עמ' 2 שורות 4 – 10 מציין כדלקמן:

יכן פניתי אל יאסר חסן חמאד ... והוא הסכים לגייס לחמאס הצבאי אמרתי לו שיש לי נשק וכסף וכי יגייס עוד אחד לחוליה שלנו ואני רוצה להוסיף כי יאסר גייס את מואייד שוקרי חמאד כבן 28 מסילוואד עובד טייח נשוי יש לו בן ובת וערכתו פגישה איתם בביתו וגם יאסר אמר כי מוכן לפעול צבאית. גם להם מסרתי כי כאשר יגיע הנשק נפעל בחמאס הצבאי.

בהמשך אותה הודעה, בשורות 18 – 27 מציין העד כדלקמן:

יכאשר קבעתי עם מואייד ויאסר שיבואו לביתי, שלחתי את אשתי לבית הוריה ולימדתי אותם כשהגיעו לביתי על הנשקים וקלציניקוב.

לאחר שבוע אמרתי למואייד ויאסר שאנו הולכים להתאמן בירי וקבענו זמן לאחר יומיים ואז הלכתי לבית פרח ולקחתי 16 מ וקלציניקוב ונפגשתי עם יאסר ומואייד ונסענו ברכבי עד סוף רחוב זראעי ושם ירינו מכל נשק חצי מחסנית באופן מהיר ...

נאמן למקור

4584482

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה.

ע"ת 3, האלד עומר ממשיך לאורך כל הודעותיו לציין את הנאשם כחבר בחולייתו והוא אף מספר על היוועצות שערך עם חברי חולייתו בנוגע להצטרפות אחמד מצטפא חאמד לחוליה - ת/73 עמ' 2 שורות 5 ואילך:

ידשובה: אני סיפרתי בעדות קודמת שגייסתי ארבעה אנשים לפעילות צבאית והם היו כל 2 בחוליה. ואחרי כן אני החלטתי שהם יהיו חוליה אחת שתעשה פעילות משותפת בחוליה אחת היו יאסר ומואייד ובחוליה השניה היו פרח אסמעיל נתור ואחמד חאלד דהוד"

"לאחר שיצא מהכלא אחמד מוצטפא אז הוא אמר לי שרוצה לפעול איתי ועם אנשי חולייתו ואני אמרתי לו שאני רוצה לדבר על כך עם אנשי החוליה שלי ואז הוא התרגז ואמר לי שבגללו אני נכנסתי לפעילות צבאית ולמה זה שצריך כך לשאול את אנשי החוליה. אבל אני שאלתי את אנשי החוליה וחלק מהם אמרו שאנחנו נהיה חוליה גדולה וזה לא טוב ורק מואייד אמר שזה טוב שאחמד מצטפא יצטרף אלינו ומה שהיה בסוף שאחמד מצטפא נעשה אחראי על כולנו."

אף ע"ת 4 אחמד חאלד חאמד מציין את הנאשם כחבר בחולייה הצבאית ת/77 עמ' 4 שורות 7 - 16:

"בן בערך לפני כ- 9 חודשים השתחרר אחמד מצטפא חאמד מהכלא, כמה ימים אחרי זה ביקש ממני חאלד לבוא לביתו כדי להכיר את החוליה השניה, הסכמתי ובאתי, בבית של חאלד היו 1..... 3. מואייד שוקרי חמאד תושב סלוואד כבן 28, נשוי ויש לו בן ובת ואשתו בהריון עובד בטיח..."

עוד מציין העד בעמ' 5 שורות 24 - 27:

"בערך 3 שבועות לפני שנעצרתי ישבנו בבית אחמד מצטפא חאמד, אני אחמד מצטפא, חאלד חאמד נג'אר, פרח נטור, יאסר חמאד ומואייד שוקרי חמאד ש: סיפרתי לך עליהם כולנו חוליית חמאס צבאי."

ע"ת 5, יאסר חמאד מזכיר אף הוא את הנאשם כחבר חולייתו בהודעתו ת/81 עמ' 1 שורות 27 - 28:

"אני התכוונתי לומר שחאלד חאמד ומואייד שוקרי חמאד הם השכאב וביחד היינו חוליה צבאית בהתחלה, שבוע אחרי זה הראה לי חאלד חאמד רובה קלציניקוב ואני וחאלד ומואייד עשינו אימון בירי. כל אחד למד על הנשק וירינו כל אחד כמה כדורים מהנשק הזה."

דברי אלה של העד תואמים את דבריו של ע"ת 3, חאלד אשר סיפר על כך שבהתחלה הוא התכוון להפעיל שתי חוליות הממודרות זו מזו.

ע"ת 6 אחמד מצטפא חאמד מזכיר אף הוא את הנאשם כחבר בחוליה, ת/84 עמ' 2: **"חברי החוליה אותם גייס חאלד הם הר"מ: פרח חאמד ... מאייד שוקרי חמאד סלוואד, כבן 27 מבונה אבו חמזה, נשוי ואב לילדים, עובד בטיח."**

ע"ת 2 מזכיר אף הוא את הנאשם כמי שפעל יחד עימו וחשניים ביצעו יחד פיגועים והעד מציין כי הנאשם הינו **"פעיל צבאי בחמאס"**. (ת/68, עמ' 2 שורה 4).

משכך ניתן לראות כי הוכחו העובדות המפורטות בפרט האישום הראשון.

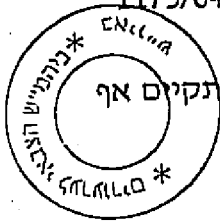
היסוד הנפשי

בעבירה המיוחסת לנאשם בפרט האישום הראשון נדרש יסוד נפשי של מחשבה פלילית רגילה הווה אומר מודעות להתנהגות ולנסיבות. חזקה היא שאדם מודע להתנהגותו ולנסיבות העבירה. הנאשם, אשר נחקר בנוגע לעבירה זו טען כי העד שהפליל אותו שקרו,

נאמן למקור

רס"ן אלינור ברונג
קצינת העיר נתניה

נאמן למקוח

אך לא העלה כל טענה העשויה לסתור את חזקת המודעות. לכן שוכנעתי כי מתקיים אף היסוד הנפשי הנדרש לשם הרשעה בעבירה זו.

תוספת ראיתית

העדים המוזכרים לעיל הינם שותפיו של הנאשם לביצוע העבירות וכן מדובר בהודעות חוץ של העדים. על אף שההודעות הוגשו בהסכמה, ועל כן עפ"י הלכתה **אבו הלאל** לא נדרשת קיומה של תוספת ראיתית, מצאתי לציין כי הודעות אלה מחזקות אחת את השניה והינן אף בגדר חיזוק מוגבר, כנדרש לגבי אמרות חוץ של שותפים. כמו כן מהווה חיזוק להודעות אלה ת/63 ות/64, בכך שהעובדה כי ע"ת 3 חאלד עומר הוביל את חוקריו למסגרת הנשקים של החוליות, מאמתת את האמור באמרותיו.

לפיכך, מצאתי כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בפרט האישום הראשון.

פרט אישום שני

בפרט אישום זה מיוחסת לנאשם עבירה של פגיעה בביטחון האיזור בכך שהנאשם הציע לאחראי החוליה שלו, חאלד עומר לבצע פיגוע התאבדות באמצעות ירי כדי לגרום למותם של אזרחים ישראלים רבים ככל האפשר. לאחר שחאלד עומר הביא את התכנית בפני הממונה עליו בארגון, הישאם חגיאזי, וזה אישר אותה, הציע הנאשם לבצע את הפיגוע בבריכה אליה מגיעים מתיישבים ישראלים ולירות לעברם. הנאשם קיבל מחאלד כלי נשק ורימונים לביצוע הפיגוע ואסף מידע משך שבועיים על המקום אך נוכח כי המתיישבים הישראליים לא מגיעים יותר למקום.

היסוד העובדתי

ע"ת 3 חאלד עומר, בהודעתו ת/73 עמ' 4 שורה 27 ועד עמ' 5 שורה 19 מוסר על הצעתו של הנאשם לבצע פיגוע התאבדות ע"י ירי, האישור שקיבל חאלד מהשאם חגיאזי, ההצעה של הנאשם לבצע את הפיגוע לעבר יהודים המגיעים לבריכה, מסירת הנשק ע"י העד לנאשם לשם ביצוע הפיגוע התצפיות שערך הנאשם על מקום הפיגוע ואי ביצוע הפיגוע מכיוון שהנאשם גילה שהיהודים אינם מגיעים יותר לאותה בריכה ולכן הנאשם החזיר לחאלד את כלי הנשק.

הודעתו זו של ע"ת 3 מבססת את היסוד העובדתי המפורט בפרט האישום השני. כמו כן מצאתי שמעשיו של הנאשם היו סכנה לביטחון האיזור. אציין כי מעשיו של הנאשם יצאו מגדר קשירת הקשר, שכן הוא החל בהכנות לביצוע הפיגוע המתוכנן, הן ע"י קבלת הנשק לפיגוע והן ע"י עריכת תצפיות על המקום. ואולם המעשים לא באו לגדר נסיון גרימת מוות בכוונה. על כן, יש מקום להרשיע את הנאשם בעבירה של פגיעה בביטחון האיזור.

היסוד הנפשי

כפי שעולה מהודעת ע"ת 3 הנאשם היה מודע למעשיו ולסכנה לביטחון האיזור הטמונה בהם שכן כל מטרתו של הנאשם היתה לגרום מוות לתושבים ישראלים באמצעות ירי. על כן מצאתי כי מתקיים היסוד הנפשי הנדרש בעבירה המיוחסת לנאשם.

תוספת ראיתית

אף שכאמור, הודעותיו של ע"ת 3 הוגשו בהסכמה בלתי מסויגת, ועל כן עפ"י הלכת **אבו הלאל**, לא נדרשת להן תוספת ראיתית, מצאתי נוכח טענת ההגנה בנוגע להעדר תוספת ראיתית להתייחס לנקודה זו. לציין כי הודעות ע"ת 3 הינן הודעות חוץ של שותף על כן נדרש להן חיזוק מוגבר ואולם חיזוק אין משמעותו ראייה מסבכת אלא ראייה מאמתת. על כן הודעות עדי תביעה 2,4,5,6,7 אשר מוסרים אותם פרטים אודות פעילות חולייתו של

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

ע"ת 3 מהווה חיזוק מוגבר להודעות הנאשם. כמו כן מהווה חיזוק מוגבר ת/63 ו-ת/64, כאמור דו"חות ההובלה של העד אל מסתורי הנשק של החוליה.

על כן מצאתי כי יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בפרט האישום השני.

פרט אישום שלישי

בפרט אישום זה מיוחסת לנאשם עבירה שעניינה ניסיון גרימת מוות בכך שביום יחד עם יאסר חמאד וחאלד עומר ביצע פיגוע ירי לעבר רכב פורד טרנזיט בכביש 60. עפ"י המפורט בכתב האישום, הנאשם הציע לחאלד עומר לבצע את הפיגוע וחאלד פנה לממונה עליו, השאם חגיג'י לשם קבלת האישור לפיגוע וכן קבלת הנשק. חאלד עומר קיבל מהשאם שני רובי קלציניקוב ושמונה מחסניות ומסר את הרובים לנאשם וליאסר. ביום הפיגוע הסיע חאלד את הנאשם ואת יאסר למקום הפיגוע לכביש 60, שם פתח הנאשם באש מרובה הקלציניקוב שהחזיק ואילו יאסר לא ירה בשל מעצרו בנשקו.

היסוד העובדתי

ע"ת 3 חאלד עומר מציין בהודעתו ת/72 עמ' 3 שורות 10-23 כדלקמן:

"וכאשר הנשקים היו אצל השאם באו מואייד ויאסר והציעו כי נבצע פיגוע ירי בסוף רחוב זראעי וכי נחזור ברגל לכפר כדי שלא נחשף מקום הירי הוא מעל ציד 60 אנחנו קוראים לו רחוב שכס כי הוא הדרך לשכם. וזה לפני עיון חרמייה הסכמתי לתכנון כי בעבר זרקתי מאותו מקום בקת"בים ועל כך נשפטתי ולכן הלכתי להשאם וביקשתי נשקים והוא נתן לי 2 קלציניקובים ו-8 מחסניות יום לפני הפיגוע התקשרתי להשאם ואמרתי לו שאנו הולכים לבצע פיגוע ירי וזה היה באמצע רמדאן 2002 וזה היה לפני תפילת הערב פניתי אל מואייד ויאסר ואמרתי להם להגיע למקום הירי ואמרתי להם כי ירו 10 דקות לאחר תפילת הערב מסרתי להם הנשקים והלכנו עד למקום הירי, אני חזרתי לכפר והקשבתי לחדשות..."

ע"ת 3, חאלד עומר מבסס את החלק הראשון של תכנון הפיגוע, ההכנות אליו והסעת הנאשם ויאסר למקום הפיגוע. ואולם מאחר שהעד לא היה נוכח במקום הפיגוע, הרי שאינו יכול לבסס את עצם הירי, שכן הדבר הינו בגדר עדות שמיעה. (העד מציין כי יאסר דווח לו את הפרטים של הפיגוע, אך הדבר מהווה כמובן עדות שמיעה ממנה התעלמתי).

ע"ת 5 יאסר חמאד אשר עפ"י הודעת ע"ת 3 השתתף בעצמו בפיגוע, מוסר את הדברים הבאים בהודאתו ת/81 עמ' 2 שורות 6-28:

"ת: כן, בערך בחודש 11 2002 אני זוכר שזה היה במהלך הרמדאן יצאנו אני ומואייד לבצע פיגוע ירי על הדרך העוקפת ליד אוור אל עקבה בסלוואד. חאלד חאמד נג'אר לקח אותי ואת מואייד ברכבו שזה רכב שחור לא יודע את הסוג שלו, הוריד אותנו באיזור אל עקבה וחזר לבית. אני ומואייד היינו חמושים בקלציניקוב כל אחד עמדנו במקום, השעה היתה בערך 17:00 ואנחנו זיהינו רכב עם מספרים ישראלים שבא לכיוון שלנו וכשהוא היה קרוב ירינו לכיוון שלו. לי היתה בעיה בנשק זה לא הוציא שום כדור ומואייד ירה באוויר פתאום בגלל שאין לו ניסיון בנשק ולא פגע במכונית שנסעה, אחרי זה הלכנו משם וחזרנו לכפר."

העד מוסיף כי הם היו במרחק כ-10 מטרים מהרכב וכי הוא אינו זוכר את סוג הרכב לעברו ירו.

עד זה מבסס את היסוד העובדתי של עבירת הניסיון גרימת מוות בכוונה. בנוגע לפיגוע הספיציפי, הוסכם בין הצדדים כי אין מחלוקת בנוגע לפרטי הפיגוע. אמנם העד אינו זוכר את סוג הרכב שלעברו ירה אך מצאתי כי קיימת התאמה בין חוות הדעת מומחה בתיק פ"א 2863/02 לבין הפרטים שמסר העד. כך מחוות הדעת 07-71083/02 עולה כי לעבר הרכב נורו כדורים מרובה קלציניקוב או נשק באותו קוטר וכי כל התרמילים שנמצאו

4584482

רסיין אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

מקורם בנשק אחד. הדבר תואם את האמור ע"י העד לפיו הנאשם היה היחיד שליפתו שכן לעד היה מעצור בנשק.

נאמן למקור

היסוד הנפשי

היסוד הנפשי של הנאשם נלמד מהתנהגותו המתוארת ע"י שני העדים. כמובן שבעבירת הנסיון לגרימת מוות בכוונה נדרשת צפיית התוצאה הקטלנית וחפץ באותה תוצאה וכן נדרשת כוונה להשלים את העבירה. כוונתו של הנאשם לגרום מוות נלמדת מכך שהנאשם יחד עם יאסר היו אלה שהציעו לחאלד לבצע פיגוע לעבר רכב, הם הצטיידו בכלי נשק קטלניים וירו לעבר הרכב מטווח קצר. אמנם ע"י 5 מצייני שהנאשם ירה פתאום באוויר, אך מצייני כי זה היה בשל חוסר ניסיונו להשתמש בנשק ואין בכך כדי לשלול את כוונתו של הנאשם לגרום מוות.

תוספת ראיתית

למעלה מן הצורך אציין כי הודעותיהם של ע"י 3 וע"י 5 מחזקות זו את זו ועומדות בדרישת הדין בנוגע לתוספת ראיתית הנדרשת לאמרת חוץ של שותף. בנוסף, קיימות תוספות ראיתיות למכביר בדמות הודעות ע"י 2,4,6,7, אשר מספרים אודות פעילות התוליה וכן דו"חות ההובלה והצבעה על הנשק של ע"י 3 כמוזכר לעיל.

על כן מצאתי כי יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בפרט האישום השלישי.

פרט אישום רביעי

בפרט אישום זה מיוחסת לנאשם גרימת מותה בכוונה של אסתר גאליה ז"ל ביום 18/11/02. עפ"י כתב האישום פרח חמאד וחאלד עומר תכננו לבצע פיגוע ירי לעבר רכב ישראלי בקטע הכביש 458 (ציר אלון) בקטע שבין מחמאס ליישוב רימונים, כאשר פרח יהיה היורה לעבר הרכב וחאלד יתצפת ויתריע על בואו של הרכב. חאלד הציע לנאשם להצטרף לביצוע הפיגוע והנאשם הסכים לכך. ביום הפיגוע נסעו הנאשם ופרח לצומת רימונים שם תצפת הנאשם כדי להודיע על התקרבות רכב ישראלי ופרח התכוון לביצוע הירי, לאחר שפרח ראה רכב מסוג הונדה שאטל בעל לוחיות זיהוי ישראליות ונהוג ע"י נהגת יהודיה ירה פרח לעבר הרכב ומפגיעות הירי הני"ל נהרגה הנהגת, אסתר גאליה ז"ל.

היסוד העובדתי

ע"י 2 בהודעתו ת/68 בעמ' 1 שורה 27 ועד עמ' 2 שורה 26 מוסר אודות הפיגוע שתכנן יחד עם חאלד עומר: **'לפני יותר משנה בחודש הרמדאן תכננתי פיגוע ירי בדרך בין מחמאס לרימונים, דרך אלון... ואני חמוש בקלצין וחאלד חאמד תצפיתן על הדרך וחאלד הביא איתו עוד אחד מואיד שוקרי חמאד, כבן 27 נשוי מסלוואד טייח חמוש בקלצין פעיל צבאי בחמאס.....'**

העד ממשיך ומוסר אודות כך שהמתין לרכב שהגיע ממחמאס ולאחר מספר דקות הגיע רכב סטיישן שאת סוגו אינו זוכר עם לוחית זיהוי צהובה ובו נהגת יהודיה והוא ירה לעבר הרכב מטווח של כ- 5 מטר, 15 כדורים לערך. כן מצייני העד כי הרכב נפגע ונעצר כ- 10 מטרים ממנו. העד מספר כי הנאשם ישב ברכב ותצפת על הדרך מהכיוון השני לראות האם בא רכב.

ע"י 3 בהודעתו ת/72 עמ' 5 שורות 12-28 מוסר אודות פיגוע שתכננו יחד עם הנאשם ופרח על כביש שמוביל לכפר טייבה ובו יש צומת שיש בו פניה לכוכב השחר ולרימונים. העד אמנם לא השתתף בפיגוע עצמו ועל כן אינו מוסר דברים אלה מידיעה אישית, אך הוא מאמת פרטים בנוגע למסירת תחמושת על ידו לשם ביצוע הפיגוע ושימוש ברכבו של ע"י 3 לביצוע הפיגוע כפי שמוסר גם ע"י 2.

הקשר הסיבתי בין הפיגוע המתואר ע"י ע"י 2 לבין גרימת מותה של אסתר גאליה ז"ל

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

הפרטים שמוסר העד בנוגע למועד הפיגוע ומקומו, סוג הרכב והעובדה כי הרכב היה נהוג ע"י נהגת וכי הרכב נפגע ונעצר מתאימים לעובדות המפורטות בכתב האישום, עובדות אשר הסכימה ההגנה לגבי נכונותם. בנוסף מעיון בחוות הדעת מומחה שהוגשה בהסכמה זב/70591/02/07/07 עולה כי בזירה נמצאו 16 תרמילים שנורו מכלי נשק אחד מסוג קלציניקוב או נשק בעל קוטר דומה, ואף ממצאים אלה מתאימים לפרטים שמסר ע"ת 2 בנוגע לירי.

משכך, לא נותר ספק בליבי כי הפיגוע שבוצע ע"י הנאשם וע"י פרח חמאד הינו הפיגוע בו נגרם מותה של אסתר גאליה ז"ל.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירה

מאחר שהנאשם לא היה זה שירה בעצמו לעבר רכבה של אסתר גאליה ז"ל, הרי שהוא אינו מבצע עיקרי, יש לבחון האם הנאשם הינו שותף לעבירה עפ"י סעיף 14(א)(2) לצו בדבר כללי האחריות לעבירה או שמא אך מסייע לפי סעיף 14(א)(3) לאותו צו. אמנם הנאשם לא היה זה שירה ואולם הוא השתייך למעגל הפנימי של העבירה, הוא הגיע יחד עם המבצע העיקרי למקום הפיגוע, כאשר הוא חמוש ברובה ותצפת על הכביש כדי להודיע על הגעת רכב ישראלי למקום. משכך, שוכנעתי כי הנאשם הינו בגדר שותף ולא בגדר מסייע בלבד.

היסוד הנפשי

גם במקרה זה, מכיוון שהנאשם הכחיש את ההחשדות נגדו מבלי לצרף כל הסבר, היסוד הנפשי שלו נלמד מתוך התנהגותו ומדברי העדים המפלילים. על כן מהתנהגות הנאשם אשר הצטרף לפיגוע ירי מטווח קרוב לעבר נוסעי רכב ישראלי, הנני למדה על כך שצפיה שכתוצאה מהירי עשוי להיגרם מוות לנוסעים ואף חפץ בכך. הנאשם בהודעות המשטרתית לא מסר כל גרסה העשויה לסתור את היסוד הנפשי הנלמד מהתנהגותו.

תוספת ראיתית

הודעתו של ע"ת 3 מאמתת את הפרטים שמסר ע"ת 2 בנוגע לאופן תכנון הפיגוע, מקום ביצועו וההכנות אליו. משכך משמשת הודעה זו כחיזוק ואף כחיזוק מוגבר להודעת ע"ת 2. בנוסף משמשת חוות הדעת מומחה בנוגע לממצאים שנמצאו בזירת הפיגוע (מספר התרמילים, סוג הנשק שממנו בוצע הירי והעובדה כי מדובר בנשק אחד) כחיזוק להודעת ע"ת 2. דברים אלה נאמרו למעלה מהצורך, שכן הודעות ע"ת 2 הוגשו בהסכמה בלתי מסויגת ועל כן עפ"י הלכת אבו הלאל לא נדרשת להן תוספת ראיתית.

פרט האישום החמישי

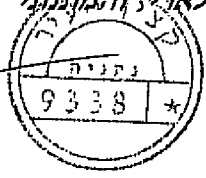
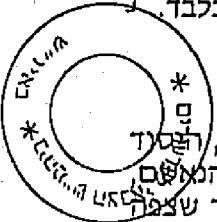
בפרט אישום זה מיוחסת לנאשם עבירה שעניינה נסיון גרימת מוות בכוונה בכך שביום 27/12/02 ירה יחד עם יאסר חאמד לעבר אוטובוס אגד קו 177 שנסע מירושלים לבעל חצור. פרח חאמד היה תצפיתן והודיע ליאסר חאמד על הגעת האוטובוס וחאלד עומר היה זה שהציע לחברי החוליה לבצע את הפיגוע והשיג את אישורו של השאם חיגיאזי לביצוע הפיגוע וכן תחמושת לשם ביצועו.

היסוד העובדתי

ע"ת 2 מציינ בהודעתו ת/69 עמ' 2 החל משורה 22 ועד עמ' 3 שורה 10 כדלקמן:

ימספר חודשים לאחר מכן שלח אותי חאלד ביחד עם יאסר חסן חמאד ומואייד שוכרי חמאד כבן 27 נשוי עובד בטייח מסלואד לבצע פיגוע ירי לעבר מטרה ישראלית. יצאנו שלושתינו ברכבו של מואייד מסוג סובארו בצבע אפור מודל 83 וזאת לאחר שמואייד ויאסר ידעו באיזה שעות עובר במקום אוטובוס ישראלי שנוסע מכיוון עופרה לחצור בשעה 07:00 אני בתפקיד לשמש כתצפיתן שומר ומתריע להגעת האוטובוס למקום שהמתנינו שאר חברי החוליה. קיבלתי מכשיר סלולארי והמתני להגעת

מס' תיק 1173/04

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

1 האוטובוס. תפקידי להודיע במכשיר הסלולארי שאיני זוכר את מספרו ומאיד
2 יבצע את הירי לעברו. כל אחד מאיתנו תפס את מקומו וממקום התצפית שלי ראיתי את
3 האוטובוס והודעתי ליאסר ומואייד על כך שיהיו מוכנים, השניים כיסו את פניהם
4 ולדבריהם כשהאוטובוס התקרב לעבריהם הם ירו לעברו ברובי קלציניקוב שכל אחד
5 החזיק ברשותו."
6

7 ע"ת 3 מוסר אף הוא בהודעתו ת/72 עמ' 2 החל משורה 18 על תכנון לבצע פיגוע על
8 אוטובוס היוצא "מעופרה כל יום לגיבל אל עצור שם יש מחנה צבאי והוא עובר דרך זיר
9 ג'רדואח"כ בצומת כפר מאלכ..." עד זה מתאר את תכנון הפיגוע, חלוקת התפקידים בין
10 חברי החוליה כאשר פרח אמור לשמש כתצפיתן ואילו יאסר ומואייד יהיו בצומת כפר
11 מאלכ וירו על האוטובוס מרובי הקלציניקוב כשהם רעולי פנים. העד אף מספר כיצד השיג
12 תחמושת לפיגוע זה מהישאם חיגיאיזי. עד זה לא השתתף בפיגוע עצמו.
13

14 ע"ת 5 אשר השתתף בפיגוע עצמו מוסר בהודעתו ת/ 81 עמ' 3 שורות 22-2 כדלקמן:
15 "בחודש שני של שנת 2003 החלטנו אני ומואייד שוכרי שסיפרתי לך עליו וחאלד חאמד
16 נג'אר לעשות עוד פיגוע ירי והפעם על אוטובוס ישראלי שיוצא מעופרה לכיוון המחנה
17 הצבאי "עצור" ואז ביום הפיגוע הלכנו אני ומואייד לבית של פרח נטור ולקחנו ממנו רובי
18 קלציניקוב לכל אחד ונסענו במכונית של מואייד, רכב סובארו אפור לצומת כפר מאלכ
19 וחיכינו לאוטובוס שיבוא
20

21 חיכינו לטלפון מפרח נטור, פרח בא והיה תצפיתן והיה צריך להתקשר לפלאפון של
22 מואייד לומר לנו אם בא אוטובוס ואיפה הוא ובאמת פרח התקשר לפלאפון של מואייד
23 ואמר שהאוטובוס בדרך אלינו, אנחנו יצאנו מהרכב וחיכינו לאוטובוס בא אלינו ואז ירינו
24 עליו ביחד.."
25

26 העד מוסיף כי המדובר באוטובוס של אגד שנסע מכיוון עופרה למחנה הצבאי "עצור" וכי
27 זה היה בשעות הבוקר 7:00 - 8:00 והם היו רעולי פנים, הירי בוצע ממרחק 10-20 מטר
28 באופן אוטומט.
29

30 עפ"י הודעותיהם של ע"ת 2,3, ו-5 מצאתי כי הוכח היסוד העובדתי של העבירה המיוחסת
31 לנאשם.
32

33 האם הפיגוע שביצעו הנאשם וחברי חולייתו הינו הפיגוע המוזכר בפרט אישום חמישי?
34

35 עדותו של ע"ת 5 מתייחסת לפיגוע שבוצע בחודש פברואר 2003 בעוד הפיגוע בפרט אישום
36 חמישי בוצע ביום 27/12/02, הוות אומר יותר מחודש פער בזמנים. יחד עם זאת המדובר
37 באותה תקופה של השנה ואין ליחס משקל רב למועד שמוסר ע"ת 5 שכן עד זה השתתף
38 במספר רב של פיגועים שאת מועדם המדויק אינו זוכר ועל כן אין בפער זה כדי לשלול את
39 הזהות בין האירועים.
40 לעומת זאת פרטים מהותיים אחרים, כגון מקום הפיגוע, האוטובוס שלעברו הוא בוצע
41 שעת הפיגוע וכן העובדה כי מדובר עפ"י חוות הדעת מומחה זב 50684/02/03/07 בירי משני
42 רובים שונים מסוג קלציניקוב ומציאת מספר רב של תרמילים מתאימים לפרטים שמש
43 ע"ת 5 בנוגע לביצוע הפיגוע.
44

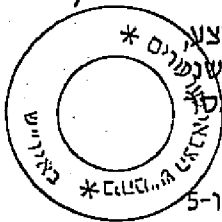
45 על כן שוכנעתי מעבר לספק סביר כי הפיגוע שבוצע ע"י הנאשם עפ"י הודעות ע"ת 2,3, ו-5
46 הינו הפיגוע לעבר אוטובוס אגד 177 המתואר בפרט האישום החמישי.
47

48 אין צורך להכביר מילים באשר לחלקו של הנאשם כמבצע עיקרי בפיגוע זה, שכן הנאשם
49 היה זה שירה יחד עם ע"ת 5 לעבר האוטובוס.
50

51 היסוד הנפשי

52 אף במקרה זה היסוד הנפשי נלמד מהתנהגות הנאשם וביצוע ירי מטווח קצר לעבר
53 אוטובוס נוסעים אינה מותירה ספק באשר לצפיית הנאשם את התוצאה הקטלנית, הפגו
54 בה וכוונתו להשלים את ביצוע העבירה.
55

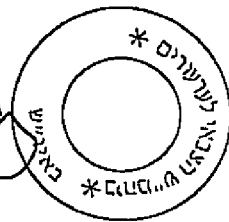
מגן למקור

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

נאמן למקור

התוספת הראיתית

הודעותיהם של ע"ת 2 ו-3 מאמתות את הודעתו של ע"ת 5 ומהוות חיזוק מוגבר להודעה זו, בה מפליל העד את הנאשם בביצוע הירי.

פרט אישום שישי

בפרט אישום זה מיוחסת לנאשם עבירה של נסיון גרימת מוות בכוונה בכך שביום 29/1/03 יחד עם חברי חוליתו, ביצע פיגוע ירי בגשר עין יברוד בכביש 60. תפקידו של הנאשם בפיגוע זה עפ"י כתב האישום היה הסעה של שני היורים, פרח האמד ויאסר חמאד למקום הפיגוע ומילוטם מן המקום לאחר הירי. הנאשם הסיע את השניים למקום האירוע שם הם ירו לעבר נוסעי רכב אופל אסטרט וגרמו לפציעתם של שניים מהנוסעים, דביר כנרתי ויעקב שטיינמץ.

היסוד העובדתי

ע"ת 2 בהודעתו ת/69 עמ' 3 משורה 10 – מציין כי כחודשיים אחרי פיגוע האוטובוס יצא יחד עם יאסר ומואייד לבצע פיגוע בכביש העוקף בעופרה. הם נסעו ברכב של מואייד כשמואייד שימש כמסיע ואילו העד ויאסר חמאד ביצעו את הירי. הוא מציין כי הם עלו מעל הגשר וירו על רכב בצבע כחול או שחור בעל לוחיות זיהוי ישראליות והרכב המשיך בנסיעה מבלי לעצור.

ע"ת 3 מוסר בהודעתו ת/72 עמ' 6 שורה 6 עד עמ' 7 שורה 5 אודות תכנון הפיגוע ע"י חברי החוליה, התפקידים השונים שקיבלו חברי החוליה וביניהם תפקידו של הנאשם להסיע את שני מבצע הירי. עד זה לא היה נוכח בפיגוע עצמו.

ע"ת 5 שהיה ממבצעי הירי בפיגוע מוסר בהודעתו ת/81 עמ' 4 שורה 6 עד עמ' 5 שורה 7 מספר כי בסוף חודש פברואר 2003, יחד עם הנאשם ופרח חמאד נסעו ברכבו של הנאשם לגשר דיר זבואן כשהם מצוידים בשני רובי קלאציניקוב, הלכו לכביש העוקף לכיוון שכם עמדו מאחורי סלע גדול והמתינו לרכב ואז כשהגיע רכב ירו לעברו. העד מוסר כי הפיגוע בוצע סמוך לשעה 16:00.

בכך מצאתי כי הוכח היסוד העובדתי המיוחס לנאשם בפרט האישום השישי.

האם הפיגוע בו השתתף הנאשם הינו הפיגוע בו נפצע דביר כנרתי ויעקב שטיינמץ?

קיים פער של כחודש בין מועד הפיגוע המיוחס לנאשם ובין הפיגוע שביצעו חברי החוליה עפ"י הודעותיהם, יחד עם זאת נוכח ריבוי הפיגועים שבהם השתתפו העדים אין בכך כדי להפריך את הקשר בין הודעותיהם לבין הפיגוע המתואר בכתב האישום. שעת הפיגוע ומיקומו מתאימים לפרטים שמסרו העדים, אך העדים לא ידעו למסור את סוג הרכב שלעברו ירו.

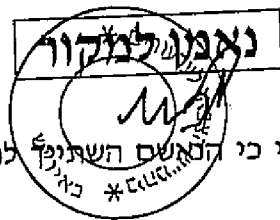
יחד עם זאת מעיון בחוות הדעת מומחה זב 53383/03/07 עולה כי בפיגוע נשוא פרט אישום שישי נורו הקליעים משני רובים מסוג קלציניקוב וכי נמצאו קשרים חיוביים לנשקים שבאמצעותם בוצעו הפיגועים נשוא פרטי האישום שלישי, רביעי, חמישי ושביעי, אשר בוצעו אף הם ע"י חברי אותה חוליה. משכך שוכנעתי מעל לספק סביר כי הפיגוע המיוחס לנאשם בפרט האישום השישי בוצע ע"י הנאשם וחברי חוליתו.

האם הנאשם שותף או מסייע?

מאחר שהנאשם לא ירה בעצמו, ועל כן אינו המבצע העיקרי במקרה זה יש לתת את הדעת האם הוא בגדר שותף או בגדר מסייע. נוכח היותו של הנאשם חבר החוליה, אשר היה

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

1 שותף לתכנון הפיגוע ולביצועו מצאתי כי הנאשם השתתף במעגל הפנימי של המבצעים
2 ולפיכך יש לראות בו שותף ולא מסייע.
3

4 **היסוד הנפשי**
5

6 אף במקרה זה נלמד היסוד הנפשי מהתנהגותו של הנאשם ומשכך, לאור השתתפותו של
7 הנאשם בפיגוע שבו הוחלט לירות מטווח קרוב לעבר נוסעי רכב ישראלי מטווח קצר
8 מלמדת על כוונתו של הנאשם לגרום למותם של אותם נוסעים.
9

10 **התוספת הראיתית**
11

12 למעלה מהצורך אציין כי הודעותיהם של ע"ת 2, 3 ו-5 מהוות חיוזוק מוגבר אחת לשניה
13 כנדרש לגבי הודעות חוץ של שותפים.
14

15 **פרטי אישום שביעי ושמיני**
16

17 בפרטי אישום אלה מיוחסת לנאשם גרימת מותו בכוונה ביום 11/5/03 של דוד ציון ז"ל וכן
18 נסיון לגרום מוות לנהגת של רכב נוסף שעבר במקום. עפ"י כתב האישום הנאשם, אחמד
19 מצטפא חאמד ויאסר חמאד קשרו קשר לבצע פיגוע ירי לעבר נוסעי רכב ישראלי, תפקידו
20 של הנאשם בפיגוע זה עפ"י כתב האישום היה לתצפת מאיזור סלואד ולהתריע על הגעת
21 כוחות צה"ל. מבצע הירי בפיגוע זה היו אחמד מצטפא חאמד ויאסר חאמד, אשר לא ירה
22 בסופו של דבר בשל מעצור בנשקו.
23

24 **היסוד העובדתי**
25

26 ע"ת 5 מציין בהודעתו ת/81 בעמ' 5 החל משורה 11 כדלקמן:
27 **י"ת: כן, זה היה בחודש חמישי של שנת 2003 שבוע לפני שעשינו את הפיגוע החלטנו אני**
28 **ומואייד שוקרי ואחמד מצטפא חאמד לעשות פיגוע ירי על רכב ישראלי מואייד נשאר**
29 **כתצפיתן מכיוון כפר סלואד למוצב שאם יבוא צבא או אם יהיה בעיה אחת אז יודיע לנו,**
30 **הגענו לגשר יברוד, אני ואחמד מצטפא חאמד חאלד נסע לג'יפנא וחיכה לנו שם ואז עמדנו**
31 **וחיכינו לרכב, ובא רכב וירינו עליו אני ואחמד מצטפא אבל לי היתה בעיה בנשק וזה לא**
32 **ירד לי שום כדור ואחמד מצטפא ירה לכיוון הרכב ופגע ברכב..."**
33 העד מוסיף כי הפיגוע בוצע בשעה 07:00 לערך וממרחק של כ- 20-30 מטר מהרכב וכי
34 בחדשות נמסר שנהרג מתנחל מהפיגוע.
35

36 ע"ת מס' 6 מוסר בזכ"ד ת/84 בסעיף בסעיף 21 אודות פיגוע ירי שביצע באותו מקום
37 וכתוצאה ממנו נהרג ישראלי. אך עד זה מספר על כך שביצע את הפיגוע עם חאלד עומר
38 בלבד ולא עם שאר חברי החוליה. על כן הודעה זו אינה יכולה לבסס את המיוחס בפרטי
39 האישום שביעי ושמיני ועפ"י הפרטים שמסר העד מדובר בפיגוע אחר שביצע. בסעיף 23
40 מספר על פיגוע נוסף שביצע באותו מקום, וכתוצאה ממנו נהרג אדם, אך לדבריו שותפיו
41 לפיגוע זה היו פרח חמאד כמבצע ירי וחאלד עומר כנהג מילוט. על כן אף פיגוע זה אינו
42 הפיגוע המוזכר בפרטי אישום 7 ו-8.
43

44 הודעתו של ע"ת 5 עד מבססת את היסוד העובדתי שבפרט האישום השביעי.
45

46 **האם הפיגוע שביצע הנאשם הינו הפיגוע בו נהרג דוד ציון ז"ל?**
47

48 פרטי הפיגוע שמוסר ע"ת 5 בנוגע למועד הפיגוע ושעתו, מקומו של הפיגוע והתוצאה
49 הקטלנית שנגרמה מתאימים לעובדות המוסכמות שבפרט האישום השביעי. ואולם העד
50 אינו מוסר כל פרט בנוגע לסוג הרכב כיוון שלטענתו אינו זוכר.
51

52 בחנתי בתשומת לב את חוות הדעת מומחה זב 62693/03/07 שהוגשה בהסכמה. עפ"י חוות
53 דעת זו כי בשטח נמצאו 17 תרמילים ופיסת מעטפת קליע. מבין 17 התרמילים שנמצאו 16

4584482
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

1 נורו ככל הנראה מרובה קלצ'יקוב אחד ותרמיל אחד מקורו ברובה קלצ'יקוב אחר.
2 העובדה כי מאחד מרובי הקלצ'יקוב נמצא רק תרמיל אחד וכן העובדה שנמצאה פיסת
3 מעטפת קליע מתיישבת עם דברי ע"ת 5 לפיהם היה לו מעצור בנשק והנשק לא ירה והכדור
4 שפיסת מעטפת שלו נמצאה בשטח הינו ככל הנראה הכדור שגרם למעצרו בנשקו של ע"ת
5.

6
7 באשר לירי לעבר הרכב הנוסף שחלף במקום ונפגע מכדור אחד במיכל הדלק, כאמור
8 בעובדות פרט האישום השמיני הרי שמדובר בירי שבוצע תוך כדי הירי לעבר רכבו של דוד
9 ציון ז"ל ומהווה חלק מאותו אירוע.

10
11 חיזוק נוסף לקשר בין פיגוע הירי שביצעו הנאשם ובין האירוע שבו נהרג דוד ציון ז"ל
12 מצאתי בעובדה כי לתרמילים שנמצאו בזירה נמצאו קשרים לאירועי ירי אחרים שבוצעו
13 ע"י הנאשם וחברי חולייתו, ובהם הפיגועים האמורים בפרטי אישום שלישי רביעי, חמישי
14 ושישי.

15
16 על כן מצאתי כי קיימת זהות בין פיגוע הירי המתואר ע"י ע"ת 5 כאמור לעיל ובין הפיגוע
17 בו נהרג דוד ציון ז"ל.

18
19 **חלקו של הנאשם בעבירה**

20
21 הנאשם, כך עפ"י הודעת ע"ת 5 היה שותף להחלטה לבצע את הפיגוע וקיבל תפקיד של
22 מתריע מפני כוחות צה"ל. אמנם הנאשם לא היה מבצע עיקרי ואולם נוכח היותו שותף
23 להחלטה ולקשירת הקשר לבצע את הפיגוע, על אף שחלקו קטן מזה של האחרים, עדיין
24 משתייך הנאשם למעגל הפנימי ויש לראותו כשותף לעבירה ולא כמסייע.

25
26
27
28 **היסוד הנפשי**

29
30 היסוד הנפשי במקרה זה נלמד ממעשיו של הנאשם. אנו למדים על כוונתו של הנאשם
31 לגרום מוות מקשירת הקשר לביצוע הפיגוע ומהשתתפותו בפיגוע הירי. הנאשם לא העלה
32 כל טענה העשויה לשלול את הנלמד מהתנהגותו.

33
34 **התוספת הראייתית**

35
36 ע"ת 4 בהודעתו ת/79 מספר על כך שנשלח ע"י אחמד מצטפא חאמד לבדוק האם הדרך
37 נקיה מצבא באיזור עין יברוד ולאחר מכן פגש את אחמד חאמד, יחד עם יאסר חמאד ע"ת
38 5 ודווח להם על ממצאיו. דבריו אלה של עד זה מחזקות את הודעתו של ע"ת 5 בנוגע
39 לפיגוע האמור ומאמתות פרטים שמסר ע"ת 5.

40
41 לפיכך מורשע הנאשם במיוחס לו בפרטי האישום השביעי והשמיני.

42
43 **פרטי אישום תשיעי ועשירי**

44
45 בפרטי אישום תשיעי ועשירי מיוחסת לנאשם גרימת מותו בכוונה של שלום הר מלך ז"ל
46 ופציעתה של לימור הר מלך ביום 29/8/03. עפ"י כתב האישום הירי לעבר המנוח ואישתו
47 בוצע ע"י אחמד מצטפא חאמד ופרח חאמד והנאשם היה זה שהסיע את מבצעי הפיגוע
48 למקום הפיגוע המתוכנן ולאחר הפיגוע מילט אותם מן המקום.

49
50 **היסוד העובדתי**

51
52 ע"ת 2 בהודעתו ת/ 68 עמ' 4 שורות 5-24 מתאר את הפיגוע שבוצע על ידו יחד עם אחמד
53 מצטפא חאמד בציר אלון כאשר הנאשם שימש כנהג:

4584487
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

נאמן למקור

תאריך: ט"ו תמוז, תשס"ו
11 יולי, 2006

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51

שלושה חודשים אחרי הפיגוע בגשר יברוד שבו נפצעו 4 מתנחלים נפגשתי עם אחמד מצטפא ומואייד שוקרי חמאד במקום ליד ביתי שם החבאנו את הנשק ותכננו פיגוע ירי ואחמד מצטפא הציע לבצע את הפיגוע ירי בדרך אלון ליד כביש עפר למעייד והסכמנו להצעה זו..... ומואייד היה בסובארו נהג ואני ואחמד מצטפא ראינו רכב אדום ישראלי באה מכיוון ההתנחלות רימונים ואני ואחמד מצטפא יצאנו מהרכב עם הקלאצ'ים וירינו אוטומטית על הרכב האדום כל אחד כ- 20 כדורים וראינו שהרכב האדום עצר בצד הדרך כ- 70 מטר מאיתנו וברחנו.."

ע"ת 6 מוסר בזכ"ד ת/84 סעיף 24 אודות ביצוע הפיגוע עם פרח חמאד והנאשם באיזור ציר אלון, לעבר רכב פרייבט אדום. הפרטים שמוסר עד זה לגבי הפיגוע תואמים את הפרטים שמסר ע"ת 2 ומבססים את העובדות המפורטות בפרטי האישום התשיעי והעשירי.

האם הפיגוע המוזכר ע"י ע"ת 2 ו- 6 הינו הפיגוע בו נרצח שלמה הר מלך ז"ל ונפצעה לימור הר מלך?

הפרטים שמסרו שני העדים ע"ת 2 וע"ת 6 לגבי מיקום הפיגוע, מועדו, צבע הרכב והתוצאה הקטלנית, מתאימים לעובדות המוסכמות המצוינות בפרט האישום התשיעי. כמו כן מספר הכדורים שנורו ע"י מבצעי הפיגוע וכן העובדה כי עפ"י חוות דעת מומחה זב 73623/03/07 הכדורים נורו משני רובי קלצ'ניקוב שונים מתאימים אף הם להודעות שני העדים. כמו כן חשוב לציין כי לתרמילים ששימשו בביצוע פיגוע זה, נמצאו עפ"י חוות הדעת קשרים לפיגועים אחרים שבוצעו ע"י החוליה, כגון הפיגועים נשוא פרט אישום שישי, חמישי ושלישי. על כן לא נותר בליבי ספק כי הפיגוע שביצעו הנאשם וחברי חוליתו הינו אותו פיגוע שבו נרצח שלמה הר- מלך ז"ל ונפצעה אישתו.

חלקו של הנאשם בעבירה

היותו של הנאשם ממתכנני הפיגוע כפי שעולה מהודעת ע"ת 2 ועל אף שלא היה המבצע העיקרי, לא מותירה ספק בנוגע להיותו חלק מהמעגל הפנימי של המבצעים ועל כן שותף לביצוע העבירה.

היסוד הנפשי

כאמור בנוגע לפרטי אישום אחרים אף במקרה זה כוונתו של הנאשם לגרום מוות נלמדת מקשירת הקשר לבצע את הפיגוע מטווח קצר לעבר נוסעי רכב ומהתנהגותו והצטרפותו לביצוע הפיגוע.

התוספת הראיתית

כאמור הודעות ע"ת 2 ו- 6 הוגשו בהסכמה בלתי מסויגת ועל כן עפ"י הלכת אבו הלאל לא נדרשת להן תוספת ראיתית. יחד עם זאת הודעות אלה מהוות חיזוק מוגבר האחת של השניה כנדרש לגבי אמרות חוץ של שותפים שלא הוגשו בהסכמה.

אשר על כן יש להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בפרטי האישום תשיעי ועשירי.

פרט אישום אחד עשר

בפרט אישום זה מיוחסת לנאשם עבירה שעניינה קשירת קשר לביצוע גרימת מוות בכוונה באמצעות הנחת מטען חבלה שהנאשם וחבריו הדביקו עליו אומים כדי להגביר עוצמתו.

פרט אישום זה מבוסס על הודעת ע"ת 2 ת/71 בעמ' 2 וכן על הודעת ע"ת 3 ת/73 בעמ' 6.

4584482
רס"ן אלינור בריג
קצינת העיר נתניה

ע"ת 3 בהודעתו ת/73 בעמ' 6 שורה 26 מציין העד כי הצעתו של אחמד מצטפא חאמד היתה להניח את מטען החבלה כנגד רכב שבו נוסעים קציני צה"ל ואולם חברי החוליה סרבו לכך משום שחששו.

ע"ת 2 לעומתו מציין בהודעתו ת/71: **י'אחר כך תכננו לבצע פיגוע של הנחת מטען של בלון גזכביש שבין הכביש של עופרה לבין הכביש שמגיע לעצור דרך דיר ג'ריד והתכנית היתה להפעיל את המטען דרך חוטי טלפון לעבר רכב צבאי מסוג ניסאן בצבע חום שנוסעים בו כל יום קצינים"**

מאחר שע"ת 3 מספק הסבר הגיוני לכך שבסופו של דבר הפיגוע לא בוצע ע"י חוליית הנאשם אלא ע"י חולייה אחרת, החלטתי להעדיף במקרה זה את הגרסה המקלה עם הנאשם ומחמת הספק לזכותו מקשירת הקשר לבצע את הפיגוע של הנחת מטען. בנוגע לשיפור המטען שני העדים מוסרים פרטים זהים ועל כן חלק זה מהאמור בכתב האישום הוכח.

לפיכך יש לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, קשירת קשר לגרימת מוות בכוונה ולהרשיעו תחתה בעבירה של סחר באמל"ח לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור סחר בציוד מלחמתי.

פרטי אישום שנים עשר, שלושה עשר, ארבעה עשר וחמישה עשר

בפרטי אישום אלה מיוחסות לנאשם גרימת מותם בכוונה של שלושת חיילי צה"ל סמ"ר ארז עידן ז"ל, סמל אלעד פולק ז"ל, סמל רועי יעקב סולומון ז"ל ופציעתו של חייל נוסף, חברם לכוח של שלושת החיילים התרוגים.

עפ"י כתב האישום חברי החוליה הצבאית השניה שהיתה תחת פיקודו של השאם חגיאיזי הציעו לבצע פיגוע כנגד סיור חיילי צה"ל העובר מידי יום בעין יברוד. השאם חגיאיזי קיבל את ההצעה הזו, השיג את האישורים הנדרשים ממפקדיו והחליט לצרף לתכנית הפיגוע את כלל חברי החוליות הצבאיות של החמאס הקשורות אליו.

משצורפה אף חולייתו של הנאשם לתכנית, הסכימו הנאשם וחברי חולייתו להצטרף לביצוע הפיגוע ועל פי המוסכם בין חברי החוליה לנאשם, לפרח חמאד ולאחמד מצטפא חמאד יועד תפקיד של מבצעי הירי לעבר החיילים ואילו חאלד עומר אמור היה לשמש כנהג וכתצפיתן ויאסר חמאד אמור היה להתריע מפני הגעת כוחות צה"ל מהישוב עופרה. הנאשם וחברי חולייתו ערכו מעקבים אחר חיילי הסיור על מנת ללמוד את תנועותיהם ואף מצאו נקודת מארב לביצוע הפיגוע.

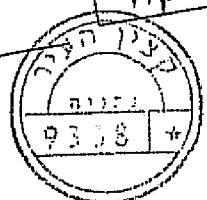
ביום הפיגוע הצטיידו הנאשם וחברי חולייתו בארבעה רובי קלציניקוב ורובה m16 וחאלד עומר הסיע אותם למקום המארב שנקבע. אחמד מצטפא שנסע ברכב אחר אסף שניים מחברי החוליה השניה והביאם למקום המארב. חאלד עומר ששימש כנהג מילוט עפ"י התכנית, המתין לחברי החוליה ליד המסגד בעין יברוד.

הנאשם וארבעת חבריו (משתי החוליות השונות) המתינו בנקודת המארב כשהם מצוידים בכלי הנשק שהביאו הנאשם וחבריו, ארבעה רובי קלציניקוב ורובה m16 לסיור של חיילי צה"ל.

כאשר סיור של ארבעה חיילי צה"ל התקרב למקום המארב, ירו לעברם הנאשם וחבריו בכוונה לגרום למותם. שלושת חיילי צה"ל סמ"ר ארז עידן ז"ל, סמל אלעד פולק ז"ל, סמל רועי יעקב סולומון ז"ל נפלו על הכביש מהירי של הנאשם וחבריו וחייל נוסף נפצע ונעלם מטווח הראיה של היורים. הנאשם וחבריו התקרבו לחיילי צה"ל וירו בהם בעודם מוטלים על הכביש כדי לוודא את הריגתם. הנאשם וחבריו נטלו את רובי ה m16 המקוצרים של חיילי צה"ל ונמלטו משם ברכבו של חאלד עומר שאסף את חברי החוליה ברכבו.

היסוד העובדתי

נאמן למקור
רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה
4584482

1 הפיגוע נשוא פרטי אישום 12 - 15 הינו פיגוע אשר השתתפו בו חברי שתי החוליות
2 הצבאיות ועל כן כל אחד מעדי התביעה 2 - 12 מספר אודות פיגוע זה, כל אחד מנקודת
3 מבטו עפ"י התפקיד שמילא במסגרת הפיגוע. יש לזכור כי חברי חולייתו של השאם חגיגאזי
4 אשר השתתפו בפיגוע לא הכירו את הנאשם, (שתי החוליות היו ממודרות זו מזו) ועל כן
5 אינם מזכירים אותו בהודעותיהם, אך הם מציינים כי בפיגוע השתתפו פעילי חוליה נוספת
6 שהם לא הכירו.

7
8 ע"ת 2 מפרט בהודעתו ת/68 עמ' 4 שורה 25 עד עמ' 6 שורה 20 את ביצוע הפיגוע במלואו
9 ואת חלקו של הנאשם בביצועו.

10
11 "הפיגוע הרביעי שעשינו בעין יברוד שלושה שבועות בערך לפני הרמזאן נפגשתי עם
12 חאלד ועם אחמד מוצטפא ומואייד בבית ותכננו ביצוע פיגוע ירי על סיור צה"ל שהלך
13 רגלית בכפר עין יברוד. כולם יודעים שחיללים הולכים רגלית כל יום באותה שעה בדרך
14 הראשית בעין יברוד.

15 סיור שהולך רגלית בין השעות 16:00 ל-20:00 ובדרך את התושבים בעין יברוד. ויומיים
16 לפני הפיגוע הזה אני ואחמד מוצטפא ומואייד וחאלד יצאנו בערב לעין יברוד לראות היכן
17 נבצע את הפיגוע על הסיור של החיילים. יצאנו ברכב הסובארו האפור של מואייד. לא
18 הרכב שהשתתף בפיגועים אלה רכב פרטי של מואייד, רכב שני. יצאנו ברכב הזה
19 מסלואד לעין יברוד וראינו בדרך הראשית את 4 חיילים שהלכו בדרך והחיילים עצרו רכב
20 לבדיקה שהיה לפנינו ושאלנו את התושבים של עין יברוד היכן בדיוק הולכים החיילים
21 ואמרו לנו ובחרנו מקום בדרך לבצע את הפיגוע. היה חומה של בית ליד הכביד הראשי.

22 ואחמד מוצטפא קנה רכב מיצובישי לבן לפיגוע ויום לפני הפיגוע אחמד הביא איתו 4
23 קליציניקוב ורובה ברטה ונפגשו אני ומואייד וחאלד ואחמד מוצטפא ליד ביתי במקום
24 במחבוא של הנשק שם היה ה-16. והאקדחים וניקינו את הנשק וקבענו לבצע את הפיגוע
25 למחרת בשעה 16:30. והחבאנו את הנשק מתחת לענבים וביום הפיגוע בשעה 16:00
26 באתי לאחמד מוצטפא לביתו לקחת את המיצובישי. ואחר כך באתי למקום שבו היה
27 מוחבא הנשק במיצובישי ואחר כך בא למקום הזה אחמד מוצטפא ברכב אופל אדום עם
28 מואייד וחאלד. חאלד היה הנהג ברכב אופל אדום שייך לאחיו של אחמד מוצטפא, ששמו
29 אמג'ד, שנמצא באמריקה. ושמנו את כל הנשק במיצובישי ואחמד מוצטפא נסע
30 במיצובישי הלבנה עם הנשק ואנחנו, אני ומואייד וחאלד הנהג נסענו באופל לפנינו לפתוח
31 את הדרך למיצובישי שלא יבוא צבא.

32 ובשעה 17:30 בערך הגענו לכביש הראשי בעין יברוד כחצי שעה אחרי תפילת הערב
33 והיינו במיצובישי והאופל ליד בית הספר בתוך עין יברוד ואחמד מוצטפא ירד
34 מהמיצובישי ונתן לנו תיק עם 4 קליציניקוב ו-16 מ-3 מסכות לפניים (אקנע). אחמד נסע
35 במיצובישי על הכביש הראשי עין יברוד עד ליד עד החומה ועצר אחרי הבית עם החומה
36 ואנחנו הלכנו עם הנשק והמסכות לבית עם החומה.

37 ואחר כך בא אלינו אחמד מוצטפא ושמנו עלינו את המסכות והתחבאנו מאחורי הגדר אבן.
38 ולכל אחד היה נשק איתו. לי היה 16 ולמואייד היה קלצין ולאחמד מוצטפא קלצין
39 וחאלד היה התצפיתן עם פלאפון ראה איפה החיילים הולכים ובאו עוד שניים רעולי פנים
40 לא מכיר אותם ולקחו 2 קלציים וחיכינו לחיילים ואחרי כחצי שעה שחיכנו אחרי החומה
41 כ-70 מטר בערך מהצד של הבית וכ-270 ס"מ מהצד של הכביש כי יש עפר מהצד של
42 הבית. התחבאנו אני ומואייד ואחמד מוצטפא ושמו רעלות וגם אנחנו שמנו רעלות עלינו
43 אחרי החומה וחאלד התקשר לפלאפון שלי ואמר לי שהחיילים באים אלינו ואמרתני
44 לכולם להתכונן לירי ואז ראיתני את החיילים שהלכנו שניים מקדימה ושניים מאחורה
45 וכולנו ירינו עליהם אני ומואייד ואחמד מוצטפא ושני רעולי הפנים ולי הייתה בעיה בנשק
46 מ-16 ויריתי רק 3 כדור על החיילים וראיתני שהחיילים על הרצפה ובאנו אל החיילים
47 ומואייד ואחמד מוצטפא ושני רעולי הפנים נכנסו למיצובישי ונסעו לכיוון עופרה עם כל הנשק שהיה.
48 שוכבים ולקחנו מהחיילים את הנשק שלהם 16 קצר היה להם והכנסנו את הנשק
49 למיצובישי וחאלד בא ברכב אופל האדום ואני ומואייד ואחמד מוצטפא נסענו באופל
50 לסלואד ושני רעולי הפנים נכנסו למיצובישי ונסעו לכיוון עופרה עם כל הנשק שהיה.
51 אני ראיתני רק 3 חיילים מתים על הרצפה בדרך הראשית לא יודע מה קרה לחייל הרביעי
52 אולי לא ראיתי אותו."

נאמן למקור

4584482

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

-16-

1 הודעה זו מבססת את העובדות המפורטות בכתב האישום בכל הנוגע לנאשם כמבצע עיקרי
2 של העבירה. עפ"י עדות זו הנאשם היה שותף מלא לתכנון הפיגוע והשתתף בו בביצוע ירי
3 לעבר החיילים ואחייכ וידוא הריגתם.
4

5 אף ע"ת 3 בהודעתו ת/72 החל מעמי' 9 שורה 9 נותן תיאור מפורט של ביצוע הפיגוע בהודש
6 10/03 לעבר סיור של חיילי צה"ל. העד מציין כי הנאשם היה שותף לתכנון, למעקבים
7 לצורך ביצוע הפיגוע והן השתתף בפיגוע עצמו כשהוא חמוש ברובה קלציניקוב. עד זה לא
8 היה נוכח במקום הפיגוע עצמו, כיוון ששימש כנהג, אך הוא מוסר פרטים מדויקים לגבי
9 ההכנות לפיגוע והיעד, הווה אומר סיור חיילי צה"ל אותם ראה, סוגי הנשקים ומקום
10 הפיגוע.
11

12 ע"ת 5 בהודעתו ת/81 עמי' 8 שורות 9-26 מוסר אף הוא אודות אותו פיגוע. גם עד זה עפ"י
13 תפקידו לא היה בין היורים אלא מתריע מפני הגעת כוחות צה"ל והודעתו מאמתת פרטים
14 שמסרו העדים האחרים. עפ"י הודעתו של עד זה הנאשם התקשר אליו והודיע לו שהם
15 ביצעו את הפיגוע, דבר המהווה הודאת חוץ של הנאשם בפני מי שאינו איש מרות ומחזקת
16 את ההפללות הישירות של העדים האחרים.
17

18 ע"ת 6 בזכ"ד ת/84 מספר אף הוא בסעיף 25 על ת כנון הפיגוע וביצועו באופן מפורט
19 ומפליל את הנאשם בהשתתפות בפיגוע רצח שלושת חיילי צה"ל.
20

21 בנוסף העדים שהשתייכו לחוליה השניה מספרים בהודעותיהם על פיגוע זה מבלי להזכיר
22 את שמו של הנאשם שכן הם לא הכירו אותו.
23

24 ע"ת 7 השאם חגי'אזי מספר על הפיגוע בזכ"ד ת/24 החל מסעיף 7.76, גם עד זה לא היה
25 בין היורים עצמם אך הוא היה אחד ממתכנני הפיגוע.
26

27 ע"ת 8 בת/39 עמי' 7 שורות 4-23, מספר על הפיגוע מתוך דברים שנמסרו לו ע"י השאם
28 חגי'אזי, ואולם הוא מספר כי בהיותו אחראי על הישאם, הוא נתן לו את האישור לביצוע
29 הפיגוע. כן היה לעד חלק בקבלת כלי הנשק של מבצעי הפיגוע ושל חיילי צה"ל ובצילומם
30 לשם נטילת אחריות. אף שאין מדובר כאן בעדות ישירה, הרי שהיא מחזקת את ההודעות
31 האחרות שבחומר הראיות.
32

33 ע"ת 9 בהודעתו ת/44 עמי' 5 החל משורה 5 מספר אודות הפיגוע ואודות חלקו בפיגוע זה.
34

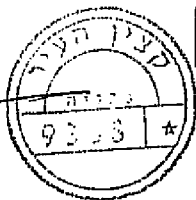
35 ע"ת 10 בהודעתו ת/46 עמי' 5 שורות 2 ואילך מספר אודות השתתפותו בפיגוע לעבר סיור
36 של ארבעה חיילי צה"ל ועל כך שהוא אסף מידע אודות החיילים ובפיגוע עצמו שימש
37 כתצפיתן.
38

39 ע"ת 11 שהיה ממבצעי הירי לעבר חיילי צה"ל מוסר אודות הפיגוע בהודעתו ת/57 עמי' 5
40 שורה 21 ואילך. עד זה מציין בהודעתו שיחד עמו ועם חברו לחוליה השתתפו שניים או
41 שלושה רעולי פנים וכן מוסר את סוגי כלי הנשק ששימשו אותם בביצוע הפיגוע. עד זה לא
42 הכיר אמנם את הנאשם ולכן אינו מזכירו בשמו, אך מוסר פרטים זהים לע"ת 2 ו-6 בנוגע
43 לאופן ביצוע הפיגוע.
44

45 ע"ת 12 שאף הוא היה בין מבצעי הירי בפיגוע מוסר אודותיו בהודעתו ת/60 עמי' 11 שורה
46 17 ואילך. עד זה מוסר אף הוא אותם פרטים לגבי ביצוע הפיגוע ואף מוסר כי מחוליית
47 סלואד זיחה את אחמד אותו הכיר מישיבתם המשותפת בכלא.
48

49 לאור כל האמור מצאתי כי הוכח היסוד העובדתי שבפרטי אישום 12,13,14 ו-15 מעבר
50 לספק סביר.
51

נאמן למקור

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

האם הפיגוע עליו מספרים העדים בהודעותיהם הינו הפיגוע בו נרצחו שלושת חיילי צה"ל סמ"ר ארז עידן ז"ל, סמל אלעד פולק ז"ל, סמל רועי יעקב סולומון ז"ל ונפצע חייל נוסף?

הפרטים שמסרו העדים בהודעותיהם כאמור לעיל תואמים מבחינת כל הפרמטרים לפיגוע המוזכר בפרט אישום 12 ואשר עובדותיו מוסכמות. ישנה התאמה הן מבחינת המועד של הפיגוע, מקומו, מספר חיילי הסיור, אופן ביצוע הפיגוע ונטילת הנשקים. כמו כן הודעותיהם של עדי התביעה תואמים את ממצאי חוות דעת המומחה שהוגשה במסגרת העובדות המוסכמות זב 78614/03/07 הן בנוגע לריבוי הכדורים שנורו והן בנוגע לסוגי כלי הנשק (ארבעה רובי קלציניקוב שונים ורובה m16 אחד) והזהות שבין כלי הנשק שהשתתפו בפיגוע זה לכלי נשק שבאמצעותם בוצעו פיגועים אחרים ע"י חברי החוליה כגון הפיגועים נשוא פרטי האישום שישי, חמישי ורביעי.

לפיכך שוכנעתי מעבר לספק סביר כי הנאשם וחברי חולייתו הינם אלה שביצעו את הפיגוע בו נהרגו שלושת חיילי צה"ל ונפצע חייל נוסף.

היסוד הנפשי

במקרה זה התנהגותו של הנאשם הווה אומר ירי ישיר מטווח קצר לעבר חיילי צה"ל וכן ירי נוסף לאתר שהחילים נפלו על הכביש כדי לוודא הריגתם, אינה מותרת ספק באשר לכוונתו של הנאשם לגרום מוות לחיילים.

התוספת הראיתית

שלל ההודעות בנוגע לפיגוע נשוא פרטי אישום 12, 13, 14 ו- 15 כמפורט לעיל מאמתות ומחזקות זו את זו ומהוות תוספת ראיתית האחת לשניה כנדרש בדן.

פרט אישום שישה עשר

בפרט אישום זה מיוחסת לנאשם עבירה שמהותה נסיון גרימת מוות. עפ"י התכנית שהגה הישאם חיגיזא חברי החוליות יעשו שימוש במשאית שתתנגש ברכב של חיילי צה"ל ולאחר שחברי החוליה ירו לעבר החיילים ויהרגום, הם יחטפו את גופות החיילים ויסתירם לצורך שחרורם של אסירים פלסטינים ובינהם אח של השאם.

פיגוע זה תוכנן שיתבצע ע"י חברי שתי החוליות והנאשם עם חברי חולייתו הסכימו להצטרף לתכנית. הנאשם וחברי שתי החוליות הצבאיות יצאו לבצע את הפיגוע המתוכנן בשתי הזדמנויות כשהם מצוידים ברובי קלציניקוב לא צלח מאחר שגיפ צבאי לא עבר במקום. ניסיון נוסף לצאת לפיגוע המתוכנן לא צלח מאחר שחברי החוליות הבחינו בתנועה ערה של כוחות צה"ל.

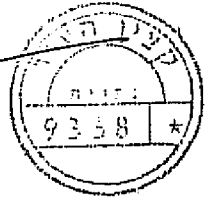
היסוד העובדתי

כאמור, מאחר שגם בפיגוע זה אמורים היו להשתתף חברי שתי החוליות, הרי שכל העדים 2 - 12 מתייחסים בהודעותיהם לאירוע זה. יחד עם זאת ע"ת 7 - 12 אשר השתייכו לחוליה השנייה ולא לחוליית הנאשם ולא הכיר את הנאשם, אינם מזכירים בהודעותיהם את שמו, אם כי הם מתייחסים לכך שבנסיון הפיגוע השתתפו חברי חוליות סלואד (חוליית הנאשם). להלן חומר הראיות המבסס פרט אישום זה ובו מופלל הנאשם בשמו ע"י חברי חולייתו:

- א. הודעת ע"ת 2 ת/68 עמ' 6 שורה 27 ואילך.
- ב. הודעת ע"ת 3 ת/72 עמ' 10 שורה 14 ואילך.
- ג. הודעת ע"ת 4 ת/77 עמ' 6 שורה 12 ואילך.

תאריך: 11 יולי 2006

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה
4584482

ד. הודעת ע"ית 5 ת/81 עמי 9 החל משורה 1 ואילך.
ה. זכ"ד חקירת ע"ית 6 ת/84 סעיפים 28 – 29

להלן תומר הראיות המבסס את ביצוע הפיגוע מבלי להזכיר את הנאשם בשמו, הודעותיהם של חברי החוליה השניה שלא הכירו את הנאשם:

א. זכ"ד ע"ית 7 ת/24 החל מסעיף 7.89 וכן זכ"ד ת/36 החל מסעיף 4.1.
ב. הודעת ע"ית 8 ת/39 עמי 7 שורה 27 ואילך.
ג. הודעת ע"ית 9 ת/44 עמי 6 שורה 8 ואילך.
ד. הודעת ע"ית 10 ת/48 עמי 2 שורה 10 ואילך וכן זכ"ד של עד זה ת/55 בסעיף 5.2.
ה. הודעת ע"ית 11 ת/57 עמי 7 החל משורה 10 ואילך.

מצאתי כי הוכח היסוד העובדתי שבפרט האישום השישה עשר. כמו כן מעשיהם של הנאשם וחבריו יצאו מגדרהכנה והגיעו לכלל נסיון כיוון שהם יצאו כשהם מצוידים בכלי הנשק המתאימים ובהתאם לתכנית שתכננו כדי לבצע את הפיגוע. אי ביצועו נבע מכך שלמקום לא הגיע גיפ צבאי, אך הנאשם וחבריו עשו מבחינתם את כל שנדרש מהם כדי לבצע את הפיגוע ועל כן מעשיהם הינם בגדר נסיון כפי שנקבע גם בפסיקה.

היסוד הנפשי

אודות היסוד הנפשי אנו למדים מתכניתם של הנאשם וחבריו עצמה. המטרה עליה הסכימו הנאשם וחבריו הינה גרימת מותם של החיילים ונטילת הגופות לשם משא ומתן לשחרור אסירים. מכאן נלמדת הכוונה לגרום מוות. כמו כן מיציאתם של הנאשם וחבריו בשתי הזדמנויות כדי לממש את התכנית נלמדת כוונתו להשלים את העבירה, כנדרש לגבי עבירת הנסיון.

התוספת הראיתית

כאמור תומר הראיות הוגש בהסכמת ההגנה בצורה בלתי מסויגת (למעט ע"ית 8 ו-9) ועל כן עפ"י ההלכה הפסוקה לא נדרשת תוספת ראיתית. יחד עם זאת במקרה זה ההודעות השונות כאמור לעיל מאמתות ומחזקות האחת את השניה ומהווה תוספת ראיתית כנדרש עפ"י דיני הראיות במקרים שהחומר אינו מוגש בהסכמה.

בנוסף, חיזוק להודעות עדי התביעה 2-12 בנוגע לפרט אישום זה מצאתי גם בהודעת הנאשם ת/67 בעמי 5 שורות 11 – 17. הנאשם נשאל במקרה זה לתגובתו בנוגע לאמור בהודעת ע"ית 2 באשר לפיגוע המתוכנן נשוא פרט אישום 16. תגובת הנאשם **יחפיגוע הזה לא הצליח אבל פיגועים אחרים כן יצליחו בעזרת ה' (כך במקור)**, מהווה מעין ראשית הודיה המצביעה על כך שהנאשם יודע במה מדובר וקשור לעניין.

לפיכך, יש להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בפרט האישום השישה עשר.

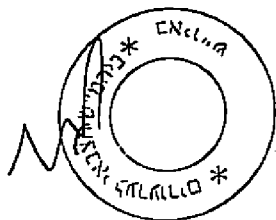
כבוד האב"ד רס"ן יאיר תירוש

אני מסכים.

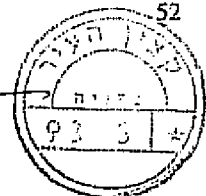
כבוד השופט רס"ן מייקל בן דוד

אני מסכים.

אשר לזכ"ד

רס"ן אלינור ברזני
קצינת העיר נתניה

סוף דבר

1
2
3 לסיכום, מצאנו לזכות את הנאשם העבירה המיוחסת לו בפרט האישום האחד עשר
4 ולהרשיעו תחתה בעבירה שעניינה סחר בציוד מלחמתי לפי סעיף 2 לצו בדבר איסור סחר
5 בציוד מלחמתי. כמו כן החלטנו להרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בפרטי
6 האישום 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15 ו-16 עפ"י האמור בכתב האישום.

7
8 ניתן והודע היום, 11/07/06, בפומבי ובמעמד הצדדים.

9
10
11 שופטת

12
13
14 אביד

15
16 שופט

17
לאישום לנאשם

Handwritten scribble

4584482
רס"ן אליהו ברזני
קצינת העיר נתניה

